

B. Kaupungin irtainta omaisuutta ja rahatointa koskevat asiat.

Lainanottoja y. m. Sisäasiainministeriö vahvisti elokuun 4 p:nä kaupunginvaltuuston kesäkuun 11 p:nä tekemän päätöksen 5,000,000 markan suuruisen lainan ottamisesta ¹⁾ sekä elokuun 12 p:nä valtuuston toukokuun 28 p:nä tekemän päätöksen enintään 125,000,000 markan suuruisen lainan ottamisesta ²⁾.

Rahatoimikamari otti ³⁾ Suomen pankin välityksellä 1½ miljoonan Ruotsin kruunun suuruisen vekselilainan Aktiebolaget Göteborgs bank nimiseltä pankilta neljän kuukauden ajaksi ja 8 %:n korolla.

Amsterdamilaisen Steen frères nimisen toiminimen välityksellä otettu ⁴⁾ lokakuun 4 p:nä lankeava 100,000 punnan suuruisen vekselilaina uudistettiin ⁵⁾ tammikuun 6 p:nä 1925 7¾ %:n korolla sekä Suomen pankille suoritetuin ¼ %:n takuuprovisioin. Sittenkuin kaupunki oli ottanut dollarilainan, päätti ⁶⁾ rahatoimikamari, että puheenaoleva vekselilaina heti maksettaisiin takaisin, jos kaupungille myönnettäisiin 6¼ % korkohyvitystä, mutta kun asianomainen toiminimi tarjosi ainoastaan 4¾ % hyvitystä, ei asia aiheuttanut muuta toimenpidettä.

London Joint City and Midland Bank nimiseltä pankilta otettua lainaa lyhennettiin ⁷⁾ 25,000 punnalla ja laina uudistettiin tammikuun 8 p:nä 1925.

Suomen pankilta kaupunki osti ⁸⁾ 125,000 punttaa toimitettavaksi tammikuun 2 p:nä 1925 kurssiin 182, ja oli tällä puntamäärällä maksettava takaisin kaupungin lainat toiminimelle Steen frères, suuruudeltaan 100,000 punttaa, tammikuun 6 p:nä ⁹⁾ ja London Joint City and Midland Bank nimiselle pankille, suuruudeltaan 25,000 punttaa, tammikuun 8 p:nä 1925 ¹⁰⁾.

Lainobligatioiden ost. Sittenkuin oli pantu vireille kysymys Kansallis-Osake-Pankin hallussa olevain kaupungin vuosina 1909 ja 1911 ottamiin lainoihin kuuluvain obligatioiden ostamisesta, joiden nimellisarvo oli 4,002,371 markkaa, päätti ¹¹⁾ rahatoimikamari ostaa sanotun obligatiomäärän kurssiin 300, jos kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunta oli samaa mieltä asiasta. Kun mainittu valiokunta kuitenkin piti hintaa liian korkeana, päätti ¹²⁾ kamari jatkaa neuvotteluja pankin kanssa kurssin 275 pohjalla. Pankki olikin alentanut hintansa mainitulle tasolle, ja valtiovarainministeriö oli tarkoitusta varten luvannut 7½ %:n korkoa vastaan lainan vähintään 4½ vuodeksi, mutta koska voimakas vähemmistö kaupunginvaltuuston valmisteluvaliokunnassa oli vastustanut pankin alennetun tarjouksen hyväksymistä, ei rahatoimikamari omalla vastuullaan katsonut ¹³⁾ voivansa tarjota korkeampaa hintaa kuin 250 % nimellisarvosta. Tämän kaupungin tarjouksen pankki kuitenkin hylkäsi ¹⁴⁾ korottaen taas hintansa 300 %:in. Sittenkuin pankki oli myynyt osan obligatioista ja jäljellä olevista, joiden nimellisarvo nousi 2,000,000 markkaan, vaati 300 %, ja valtio uudestaan oli luvannut 6,000,000 markan suuruisen lainan 7½ %:n koroin 2 vuoden ajaksi oikeudella saada 2 vuotta laina-ajan pitennystä, päätti ¹⁵⁾ rahatoimikamari tarjota mainitusta obligatiomäärästä

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 3 p. syysk. 2,585 §; ks. tätä kert. siv. 65. — ²⁾ Rkmin jstn. pöytäk. 10 p. syysk. 2,779 §; ks. tätä kert. siv. 64. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 17 p. kesäk. 931 §. — ⁴⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 214. — ⁵⁾ Rkmin jstn pöytäk. 8 p. lokak. 3,111 § ja rkmin pöytäk. 7 p. lokak. 1,397 §. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 10 p. lokak. 1,433 § ja 21 p. lokak. 1,476 §. — ⁷⁾ S:n 4 p. tammik. 9 §; vrt. 1922 vuod. kert. siv. 242. — ⁸⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. marrask. 1,552 §. — ⁹⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 214. — ¹⁰⁾ Ks. ylemp. — ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. tammik. 11 § ja 15 p. tammik. 78 §. — ¹²⁾ S:n 22 p. tammik. 108 §. — ¹³⁾ S:n 25 p. tammik. 120 §. — ¹⁴⁾ S:n 26 p. helmik. 266 §. — ¹⁵⁾ S:n 14 p. huhtik. 640 §.

275 % edellyttäen että laina saatiin, mutta kun valtio sittemmin oli ostanut obligatiot kurssiin 300, ei asia aiheuttanut¹⁾ toimenpiteitä kamarin taholta.

Rahatoimikamari päätti²⁾, että vuoden 1902 lainaobligatioita ostettaisiin rajaton määrä 78 %:n kurssiin.

Valtiolla otetut lainat. Valtioneuvosto myönsi³⁾ kaupungille 12,000,000 markan lyhytaikaisen lainan 7½ %:n korkoa vastaan.

Sittemmin valtiovarainvaliokunta tarjosi kaupungille uuden 12,000,000 markan suuruisen tilapäisen vekselilainan 4 kuukauden ajaksi 7½ %:n diskonttokorkoa vastaan ja ilman uudistusoikeutta sekä ehdoin, että rahatoimikamari sitoultui ennen vuoden loppua valtiolta lunastamaan ne kaupungin vuosien 1909 ja 1911 lainoihin kuuluvat obligatiot, jotka valtio huhtikuussa oli ostanut Kansallis-Osake-Pankista samaan hintaan, jonka valtio niistä oli maksanut, korko siihen lisättyä. Tarjous ei aiheuttanut⁴⁾ toimenpidettä rahatoimikamarin taholta.

Valtiolta otettu⁵⁾ 20,000,000 markan suuruinen laina, joka erääntyi maksettavaksi syyskuun 21 p:nä, pitennettiin⁶⁾ seuraavan marraskuun 1 p:nä.

Obligatioiden ja korkolippujen lunastaminen. Vuonna 1922 rahatoimikamari Suomen Lontoossa olevan ministerin välityksellä antoi⁷⁾ sen sisältöisen selityksen, ettei toukokuun 27 p:nä 1921 annettua lakia Suomen ja ulkomaan rahassa annettujen obligatioiden ja korkolippujen lunastamisesta eräissä tapauksissa voinut soveltaa sellaisiin valtion tai kaupungin aikaisemmin ottaisiin tai vastaisiin lainoihin, joita Lontoon pörssi noteerasi. Kuitenkin olivat lukuisat Suomen alamaiset käyttäneet sitä hyväkseen saadakseen vuosien 1909 ja 1911 obligatiolainoihin kuuluvat korkolippunsa lunastetuiksi Englannin rahassa, minkä vuoksi kamari aikoi ryhtyä noudattamaan ankarampaa menettelyä mainittuun lainaan nähden turvatakseen kaupungin lappiolta, ja anoi asiasta lausuntoa lontoolaiselta toiminimeltä J. Henry Schröder & Co:olta. Toiminimi neuvoi ehdottomasti luopumaan tämän suuntaisista aikeista huomauttaen, että toimenpide tulisi vahingoittamaan kaupungin luottoa Lontoon rahapiireissä. Asia ei aiheuttanut⁸⁾ muuta toimenpidettä.

Yllämainitun toiminimen anomuksesta kamari lähetti⁹⁾ sille muutamia kappaleita julkaisua Kaupungin tilit ja tilinpäätös sekä ilmoitti⁹⁾ samalla vastaukseksi tehtyyn tiedusteluun, että kaupungin asiamies Ruotsissa oli lunastanut vuosien 1909 ja 1911 obligatiolainain korkolippuja toukokuun 27 p:nä 1921 annetun obligatiolain määräysten mukaisesti.

Pankkitarkastus pyysi tilastotarkoituksiin ilmoitusta seuraavista seikoista: ¹⁾ minkä verran ulkomaisissa valuutoissa maksettavia obligatioita oli lunastamatta; ²⁾ oliko kaupungin huolimatta toukokuun 27 p:n 1921 laista ollut pakko lunastaa korkolippuja ja obligatioita ulkomaisissa valuutoissa ja kuinka suuri tästä aiheutunut kurssitappio vuoden kuluessa oli ollut, sekä ³⁾ miten suuri kurssitappio olisi ollut, jos mainittua lakia ei olisi voitu käyttää hyväksi. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾ antamassaan vastauksessa ilmoittaa m. m.,

että lunastamattomia kuponkeja vuoden 1923 päättyessä oli n. 52,460,294 markan määrä, joka jakautui eri rahalajien kesken suunnilleen seuraavasti: 11,167,120 markkaa, 987,890 Ruotsin kruunua, 6,286,822 Ranskan frangia, 275,500 Sveitsin frangia ja 1,326,380 punttaa;

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. huhtik. 644 §. — ²⁾ S:n 8 p. tammik. 20 §. — ³⁾ S:n 4 p. tammik. 10 § ja 8 p. tammik. 21 §. — ⁴⁾ S:n 10 p. kesäk. 908 §. — ⁵⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 214. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 23 p. syysk. 1,285 §. — ⁷⁾ Ks. 1922 vuod. kert. siv. 243. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 1 p. huhtik. 559 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 3 p. syysk. 2,584 §. — ¹⁰⁾ S:n 15 p. lokak. 3,319 §.

että kaupunki mikäli mahdollista oli koettanut noudattaa toukokuun 27 p:nä 1921 Suomen ja ulkomaan rahassa annettujen obligatioiden ja korkolippujen lunastamisesta eräissä tapauksissa annetun lain määräyksiä sekä että tämä valtionviranomaisten painostuksen takia ei ollut ollut mahdollista vuosien 1909 ja 1911 obligatiolainoihin kuuluviin kuponkeihin nähden;

että kamarin oli vaikeata esittää täysin tarkkoja numeroita kaupungin kärsimistä kurssitappioista, koska — kuponkien lunastuksessa Englannissa voimassa olleiden rajoitusten tultua kumotuiksi — oli mahdotonta sanoa, missä määrin kaupunki oli voinut käyttää hyväkseen obligatiolain tarjoamaa etua; sekä

että kamarille oli mahdotonta vastata kolmanteen kysymykseen, koska kuponkien lunastus osittain oli tapahtunut pakollisesti ilman affidavit-vakuutusta ja osittain taas käyttämällä hyväksi obligatiolain tarjoamaa etua, sekä koska ei ollu katsottu tarpeelliseksi kaupungin tilikirjoihin merkitä, milloin lunastus oli tapahtunut affidavit-vakuutuksen perusteella, milloin taas ilman sitä.

Obligatioiden arvonta. Vuonna 1924 arvottiin seuraavat määrät kaupungin obligatiolainoihin kuuluvia obligatioita: kesäkuun 2 p:nä 4 %:n lainasta vuodelta 1902 182 obligatiota à 500 markkaa. Arvottavaksi määrätyn obligatiomäärän sijaan kaupunki lunasti: 4½ %:n lainasta vuodelta 1911 80 obligatiota à 2,515 markkaa ja 96 obligatiota à 503 markkaa; 5 %:n lainasta vuodelta 1913 213 obligatiota à 536 markkaa; 5 %:n lainasta vuodelta 1917 13 obligatiota à 10,000 markkaa, 10 obligatiota à 5,000 markkaa ja 12 obligatiota à 1,000 markkaa; ensimmäisestä 5½ %:n lainasta vuodelta 1919 10 obligatiota à 10,000 markkaa, 11 obligatiota à 5,000 markkaa ja 57 obligatiota à 1,000 markkaa; samoin kuin toisesta 5½ %:n lainasta vuodelta 1919 60 obligatiota à 1,000 markkaa ja 12 obligatiota à 500 markkaa.

Saatavan periminen Saksasta. Sittenkuin rahatoimikamari oli kääntynyt¹⁾ ulkoasiainministeriön puoleen anoen toimenpiteitä kaupungilla Darmstädter und Nationalbank Kommanditgesellschaft auf Aktien nimiseltä pankilta olevan saamisen perimiseksi, oli ministeriö Suomen Berliinissä olevan lähetystön välityksellä pyytänyt asiasta lausuntoa eräältä saksalaiselta lakimieheltä, joka katsoi oikeudenkäynnin alkamisen oikeutetuksi ja kaupungilla olevan toiveita sen voittamisesta. Lausuntoa esitettäessä rahatoimikamari päätti²⁾ ainoastaan, että mainitulle lakimiehelle suoritettaisiin 100 kulta-markan suuruinen palkkio.

Osakkeet. Sittenkuin Helsingfors pantaktiebolag niminen yhtiö oli päättänyt toimeenpanna uuden osakeannin siten että uudet osakkeet, jotka tulisivat olemaan 800 markan määräiset, annettaisiin entisille osakkeenomistajille 400 markan hinnasta, jolloin jokainen vanha osake oikeuttaisi yhden uuden osakkeen merkitsemiseen, päätti³⁾ rahatoimikamari, ettei kaupunki käyttäisi hyväkseen sitä merkitsemisoikeutta, joka sillä oli niiden 77 yhtiön osakkeen omistajana, joihin kaupungin lahjoitusrahastojen varoja oli sijoitettu; sittemmin myytiin⁴⁾ merkitsemisoikeus 76 markan hintaan osakkeelta.

Osakeyhtiö Pohjoismaiden yhdyspankki tarjosi kaupungille 7,000 Etelä-Suomen voimaosakeyhtiön osaketta pari-hintaan, 200 markasta osakkeelta, mutta rahatoimikamari epäsi⁵⁾ tarjouksen.

¹⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 215. — ²⁾ Rkmin jstn pöytäk. 19 p. elok. 2,558 ja 2,559 §§. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. huhtik. 587 §. — ⁴⁾ S:n 2 p. toukok. 717 §. — ⁵⁾ S:n 26 p. syysk. 1,331 §.

Osakeyhtiö Mars aktiebolag nimisen yhtiön ilmoitettua, että se lunasti osakkeensa nimellisarvosta ynnä 6 %:n korosta tammikuun 1 p:stä lokakuun 24 p:n 1924 sekä että myöskin 94 % suoritetuista vakuutusmaksuista suoritettaisiin takaisin, päätti¹⁾ rahatoimikamari osoittaa käyttövaroistaan sen osan maksuista, jonka kaupunki lopullisesti menetti, eli 5,957:25 markkaa.

Malm elektricitetsaktiebolag niminen yhtiö oli vuoden 1922 yhtiökokouksessa päättänyt toimeenpanna ilmaisen osakeannin, jolloin 2 vanhaa osaketta kohden tulisi yksi uusi, ja uudet osakkeet saisi nostaa tammikuun 28 p:stä lähtien²⁾.

Reviisori O. Gadolin anoi saada ostaa viisi kaupungin lahjoitusrahastoille kuuluvaa edellä mainitun yhtiön osaketta 1,500 markan hinnasta osakkeelta, mutta kamari piti hintaa liian alhaisena ja epäsi³⁾ anomuksen.

Yksi kaupungin lahjoitusrahastojen omistama Suomalaisen kirjapaino- ja sanomalehti osakeyhtiön osake myytiin⁴⁾ 20 markan hinnasta.

Annettuja lainoja. Grankullan lastenhoito-opiston johtajattarelle T. Soldanille päätettiin⁵⁾ myöntää kaupungin lahjoitusrahastojen varoista 50,000 markan laina kuuden kuukauden irtisanomisajoin ja korolla, joka olisi sama kuin Suomen pankin alin diskonttokorko; vakuudeksi oli annettava lainanottajan Grankullassa olevaan huvilaan kiinnitetty 127,000 markan suuruinen velkakirja, josta 50,000 markkaa oli maksettu ja josta 27,000 markkaa annettaessa kuitattiin suoritetuksi.

Sittemmin rahatoimikamari päätti⁶⁾ antaa johtajatar Soldanille vielä toisen 50,000 markan suuruisen lainan uuden kuukauden irtisanomisajoin ja samalla korolla kuin aikaisemman lainan, ja oli vakuudeksi saatava kiinnitys, neiti Soldanin huvilaan, jolloin kaupungin saatavan edellä sai olla enint. 250,000 markan kiinnitys, jota paitsi konsuli L. Wasenius ja johtaja E. Krogius lisävakuudeksi sitoutuivat solidariseen omavelkaiseen takaukseen lainan suorittamisesta.

Lastentarhanjohtajatar T. Wuorenheimolle päätettiin⁷⁾ kaupungin lahjoitusrahastojen varoista myöntää 30,000 markan laina omavelkaista takausta vastaan.

Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnoille myönnettiin⁸⁾ 200,000 markan tilapäinen vekselilaina 4 kuukauden ajaksi ja $9\frac{3}{4}$ %:n korolla ja oli vekseli sittemmin uudistettava 100,000 markalla sekä kokonaan lunastettava tammi-kuun 2 p:nä 1925.

Rahatoimikamari myönsi⁹⁾ Helsingin kaupungin rakennusosakeyhtiö n:o 1:lle kaupungin varoista 1,000,000 markan lainan $9\frac{1}{2}$ %:n korolla. Sittemmin yhtiölle myönnettiin¹⁰⁾ 500,000 markan laina 3 kuukauden tunnustetta vastaan ja $9\frac{3}{4}$ %:n korolla sekä ehdoin, että aikaisempi laina maksettiin takaisin.

Helsingin makasiinosakeyhtiölle myönnetty 2,500,000 markan suuruinen laina pitennettiin¹¹⁾ kuudeksi kuukaudeksi kesäkuun 19 p:stä lukien $9\frac{3}{4}$ %:n korolla sekä sittemmin edelleen kuudeksi kuukaudeksi samalla korolla.

Takaus. Rahatoimikamarin pöytäkirjaan merkittiin¹²⁾, että kaupunki oli mennyt takaukseen Helsingin makasiinosakeyhtiön lainoista 2,000,000 markkaan asti.

1) Rkmrin pöytäk. 28 p. lokak. 1,510 §. — 2) Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 512 §. — 3) Rkmrin pöytäk. 11 p. huhtik. 636 §. — 4) Rkmrin jstn pöytäk. 23 p. jouluk. 4,498 §. — 5) Rkmrin pöytäk. 2 p. toukok. 712 §. — 6) S:n 1 p. heinäk. 993 § ja 29 p. heinäk. 1,106 §. — 7) S:n 25 p. kesäk. 987 § ja 2 p. syysk. 1,204 §. — 8) S:n 17 p. kesäk. 932 §, 2 p. syysk. 1,200 § ja 12 p. syysk. 1,249 §. — 9) S:n 3 p. lokak. 1,385 §. — 10) Rkmrin jstn pöytäk. 18 p. jouluk. 4,393 §. — 11) Rkmrin pöytäk. 17 p. kesäk. 930 § ja rkmrin jstn pöytäk. 18 p. jouluk. 4,387 §; vrt. 1923 vuod. kert. siv. 216. — 12) Rkmrin jstn pöytäk. 16 p. tammik. 134 §; vrt. 1922 vuod. kert. siv. 40.

Rahatoimikamari päätti¹⁾ mennä kaupungin puolesta takaukseen 100,000 markan määrään asti niistä mahdollisista vahingoista, joita valtiolle saattoi aiheutua naisten työtupain suorittaessa puolustusministeriön saniteettiosaston tiluksia.

Kiinnitysten myöhemmäksi siirtämiseen rahatoimikamari myöntyi²⁾ kolmessa tapauksessa.

Kiinnitysten siirtäminen. Osakeyhtiö Museokatu 30, joka tahtoi yhdistää XIII kaupunginosan korttelissa n:o 424 sijaitsevat Museokadun tontit n:ot 30 ja 32, anoi, että kaupungilla mainittuihin tontteihin olevat kiinnitykset saisivat rasittaa niitä yhteisesti; rahatoimikamari päätti³⁾ maistraatille puoltaa anomusta ehdoin että yhtiö suoritti kaikki asiasta aiheutuvat kustannukset.

Viisivuolusrahoittamissuunnitelma. Rahatoimikamari, jolla oli aikomus laatia rahoittamissuunnitelma kaupungin taloudellista hallintoa varten vuosiksi 1925—29, kehoitti⁴⁾ kiertokirjeellä kaupungin hallituksia, laitoksia ja lautakuntia ennen tulevan maaliskuun loppua lähettämään kamarille perustellut yleiskatsaukset arvioiduista tuloista ja menoista mainittuna aikana. Mitä tuli tarpeellisiin laajennustöihin, joiden kustannukset kokonaisuudessaan toinen viranomainen arvioi, oli niistä hankittava kustannusarviota laadittaessa tarvittava selvitys.

Kaupungin laitosten velvollisuus suorittaa korkoa ja kuoletusta niihin kiinnitetyistä pääomista oli tarkemmin vahvistettava määräyksillä, joiden laatiminen oli uskottu⁵⁾ rahatoimenjohtaja J. Helolle. Sittemmin tämä lausui mielipiteenään, että kysymys oli kiireellinen ja olisi käsiteltävä ennenkuin talousarvioehdotuksen laadintaan ryhdyttiin, ja kun myöskin lähimpien viiden vuoden rahoittamissuunnitelman sitä ennen piti valmistua, anoi rahatoimenjohtaja vapautusta mainitusta tehtävästä. Anomukseen myönnyttiin⁶⁾ sikäli, että rahatoimikamari määräsi⁶⁾ sihteeri A. Blombergin rahatoimenjohtaja Helon valvonnan alaisena valmistelemaan asiaa.

Talousarvioehdotus. Jouduttaakseen talousarvioehdotuksen laatimista rahatoimikamari päätti⁷⁾ ryhtyä eräihin toimenpiteihin, joista ilmoitus⁸⁾ lähetettiin kaupunginvaltuustolle. Samalla ilmoitettiin, että yksi kamarin sihteereistä talousarviotyön ajaksi vapautettaisiin muista tehtävistään ja määrättäisiin avustamaan rahatoimenjohtajaa.

Koska rahatoimenjohtaja J. Helo ei ollut laatinut kaupunginvaltuuston pyytämää yksityiskohtaista ehdotusta talousarvion muotoon ja kokoonpanoon tehtäviksi muutoksiksi, esitettiin⁹⁾ rahatoimikamarin kokouksessa kysymys tämän seikan syistä. Sittemmin annettiin¹⁰⁾ rahatoimenjohtajalle uudestaan toimeksi ryhtyä kaupungin tulo- ja menosäännön laadinnasta voimassa olevain määräysten perinpohjaiseen tarkastamiseen ja tehdä ehdotus niiden muuttamisesta tarpeellisissa kohdin, jolloin m. m. oli kiinnitettävä huomiota kaupungin laitosten välisten suoritusten merkitsemiseen talousarvioon sekä kysymykseen, oliko sopivaa talousarviossa merkitä teknillisten laitosten menosääntöihin niiden perustamis pääomain korko; puheenaoleva ehdotus oli jätettävä kamarille ennen huhtikuun 1 p:ä 1925.

¹⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. marrask. 1,550 §. — ²⁾ S:n 11 p. maalisk. 535 §, 2 p. toukok. 707 § ja 5 p. jouluk. 1,705 §. — ³⁾ S:n 8 p. tammik. 36 §. — ⁴⁾ S:n 8 p. tammik. 19 §. — ⁵⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 218 — ⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 9 p. huhtik. 1,384 §. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 22 p. huhtik. 681 § ja 27 p. toukok. 856 §. — ⁸⁾ Ks. tätä kert. siv. 136. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 2 p. syysk. 1,188 §; ks. 1923 vuod. kert. siv. 119; — ¹⁰⁾ Rkmin pöytäk. 9 p. jouluk. 1,719 §.

Sittenkuin kaupunginvaltuusto oli päättänyt velvoittaa kaupungin hallitukset ja lautakunnat jättämään erikoisehdotuksensa seuraavan vuoden talousarvioksi rahatoimikamarille viimeistään syyskuun 1 p:nä aikaisemman syyskuun 30 p:n sijasta, jolloin kamarilla kuitenkin oli oikeus pitentää tätä määräaikaa syyskuun loppuun, mutta tämä päätös oli tehty niin myöhään, että määrärahyksen noudattaminen tuotti useille laitoksille vaikeuksia, päätti¹⁾ kamari kaupunginvaltuuston edellä mainitun päätöksen nojalla pitentää ajan, jonka kuluessa talousarvioehdotukset oli jätettävä, syyskuun 30 p:n kaikille kaupungin laitoksille niitä laitoksia, hallituksia ja lautakuntia lukuunottamatta, joiden menosäännöt sisältyivät pääluokkiin Kunnallishallinto ja Palolaitos.

Taloustarviokysymyksiä. Puhtaanapitohallitus anoi, että yleisten käymäläin ulkovaalaistuskustannukset suoritettaisiin kaupungin katuvalaistusmäärärahoista, koska mainittu valaistus ei ollut tarpeellinen puhtaanapidon kannalta, mutta rahatoimikamari epäsi²⁾ esityksen.

Talonisännöitsijää kehoitettiin³⁾ laatimaan eri menoarvioehdotus poliisilaitoksen hallussa olevista ja muista kaupungin omista tai vuokraamista kiinteistöistä.

Ryhtylän tilan arvoksi oli⁴⁾ tilinpäätösbilanssiin merkittävä ostohinta, siihen lisättyä parannustöistä johtuneet kustannukset.

Naisten työtuvat oikeutettiin⁵⁾ edelleenkin käyttämään kantamiaan tuloja menojen peittämiseen.

Konttokuranttikorot. Rahatoimikamari päätti⁶⁾, että maatalouslautakunnan, sähkölaitoksen, kaasulaitoksen ja vesijohtolaitoksen oli maksettava kaupunginkassaan konttokuranttikorko, joka vastasi Suomen pankin alinta diskonttokorkoa ja että rahatoimikamarin oli tarkistettava tämä korko kaksi kertaa vuodessa, nimittäin tammi- ja heinäkuun ensimmäisenä arkipäivänä. Puheena oleva korko oli⁷⁾ vuoden 1925 alusta lukien vuosineljänneksittäin lisättävä pääomaan.

Konttokuranttikorko oli⁸⁾ vuoden 1924 loppuun oleva 9 %.

Menotilien hyvittäminen. Kaupungin sairaalain ylihallitus ilmoitti käsittäneensä rahatoimikamarin päätöksen, jolla ylihallitus oikeutettiin hyvittämään sairaalain ruokintatilejä erinäisillä tuloilla⁹⁾, siten, ettei mainitulla päätöksellä ollut tarkoitus kieltää muidenkin menotilien hyvittämistä ja tuloilien veloittamista, koska tämä oli välttämätöntä esim. kirjanpidossa sattuneita virheitä korjattaessa y. m. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾ ilmoittaa ylihallitukselle, että sen edellä selostettu käsitys oli oikea.

Kaluston poistaminen kirjoista. Revisionikonttori oli esittänyt huomautuksen siitä, ettei sähkölaitos toisin kuin vesijohto- ja kaasulaitos ollut lisännyt laitoksen pääoma-arvon ostettujen kalustoesineiden, kirjoituskoneiden ja huonekalujen arvoa, vaan oli heti poistanut ne kirjoista, vaikka kaluston kuoletusaika teknillisten laitosten vahvistettujen kuoletussuunnitelmain mukaan oli oleva kymmenen vuotta. Tämän johdosta ja koska puheena olevat esineet verraten nopeasti kuluivat arvottomiksi, esitti kaupungin teknillisten laitosten hallitus, että vähempiarvoiset kalustoesineet saisi jättää kuoletussuunnitelman ulkopuolelle ja poistaa kirjoista siitä huolimatta, sisältyivätkö ne kalustoluetteloihin vai eivät. Rahatoimikamari hylkäsi¹¹⁾ esityksen.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 17 p. kesäk. 933 § ja rkmrin jstn pöytäk. 15 p. heinäk. 2,308 §; ks. tätä kert. siv. 136. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 23 p. syysk. 1,283 §. — ³⁾ S:n 21 p. lokak. 1,487 §. — ⁴⁾ S:n 19 p. helmik. 230 §. — ⁵⁾ S:n 8 p. tammik. 35 §. — ⁶⁾ S:n 4 p. maalisk. 303 §. — ⁷⁾ S:n 21 p. lokak. 1,477 §. — ⁸⁾ S:n 19 p. elok. 1,176 §. — ⁹⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 218. — ¹⁰⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 550 §. — ¹¹⁾ Rkmrin pöytäk. 26 p. maalisk. 438 §.

Ulosottolaitoksen perittäväksi jätettyjen verojen tilittäminen. Rahatoimikonttori ilmoitti, että kaupunginvoudinkonttori, jonka tehtävänä oli maksamattomien verojen periminen rahatoimikonttorin laatimien rästitueltelojen mukaisesti, kohtuuttomasti viivytti tilitystä, niin että suurinta osaa vuoden 1922 rästituelteloista vuonna 1924 ei oltu palautettu. Rahatoimikamari päätti¹⁾ maistraatilta anoa toimenpiteitä mainitun kaupunginvoudinkonttorin työn suorituksen jouduttamiseksi.

Kaupungin saatavain periminen. Rahatoimikamari päätti²⁾ rahatoimikonttoriin suoritettavien kaupungin saatavain perimiseen nähden, että asianomaisilta oli konttorin toimesta vaadittava maksettavaksi erääntyneen määrän suorittamista, ennenkuin kamarin asiamiesosasto sai määräyksen saatavan perimisestä lainhakutietä. Tähän tehtävään oikeutettiin konttori toistaiseksi käyttämään kolmatta kassanhoitajaa W. Erikssonia, jolle mainitusta työstä sai suorittaa palkkiota enintään 4 markkaa jokaisesta perimisestä, jossa maksu saatiin, sekä 1 markka sellaisista tapauksista, joissa maksua ei vapaaehtoisesti suoritettu, ja oli viimeainitussa tapauksessa perimislippuun merkittävä, milloin maksuvaatimus oli esitetty, sekä syy, miksi maksua ei oltu suoritettu, minkä jälkeen perimisliput oli lähetettävä asiamiehelle oikeudellisiin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Veroäyrin suuruus. Rahatoimikamari vahvisti³⁾ veroäyrin 7 markaksi.

Ulkomaalaisten diplomaattien palveluskunnan verottaminen. Ulkoasiainministeriön huomautettua, ettei ulkomaalaisten diplomaattien palveluskunnan maksettavaksi ollut pantava kruununveroja, koska diplomaatit eivät olleet velvollisia itse suorittamaan niitä eikä heidän siis myös tarvinnut vastata palveluskuntansa maksettavaksi pannuista veroista, rahatoimikamari päätti⁴⁾ ilmoittaa tästä rahatoimikonttorille ja henkilörjoittajalle.

Venäjän vallion kiinteistöistä suoritettavat tonttiäyrit. Ulkoasiainministeriö ilmoitti, että oli laadittu ehdotus Suomen ja Venäjän väliseksi sopimukseksi, jonka määräysten mukaan diplomaattista ja konsuliedustusta varten käytettyjen rakennusten tuli olla vapaat valtiolle ja kunnalle tulevista veroista, minkä johdosta ministeriö anoi, ettei niistä Etel. Esplanadikadun 10:ssä ja Bulevardikadun 21:ssä sijaitsevista kiinteistöistä, joita Venäjän valtio käytti mainittuihin tarkoituksiin, kannettaisi tonttiäyriä, varsinkin kun puheena oleva määrä oli ainoastaan 6:45 markkaa. Rahatoimikamari päätti⁵⁾, että mainituista kiinteistöistä ei kannettaisi tonttiäyriä niin kauan kuin valtio nautti samoja etuja Venäjällä.

Lisämaksu rakennusvelvollisuuden laiminlyömisestä. Aktiebolaget Medica osakeyhtiölle, joka vuonna 1914 oli pakkohuutokaupalla ostanut Pohj. Hesperiankadun tontin n:o 7, oli pantu maksettavaksi 7,875 markkaa rakennusvelvollisuuden laiminlyömisestä, ja yhtiö anoi vapautusta mainitun maksun suorittamisesta, koska huutokaupan jälkeen ensimmäisen omistajan kauppa-
kirjaan merkitty velvollisuus noudattaa rakennusjärjestyksen 37 §:n 2 kohdan määräystä oli lakannut olemasta voimassa, minkä lisäksi yhtiö omisti myöskin rajakkaiset Töölönkadun tontit n:ot 24 ja 26, joille oli rakennettu tehdasrakennusryhmä, joten yhtiö siis ei ollut laiminlyönyt rakennusvelvollisuutensa täyttämistä. Sittenkuin rakennuskonttori siltä pyydettyssä lausunnossa oli ilmoittanut, että mainittu tehdasrakennus sijaitsi Töölönkadun tontilla n:o 26

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. huhtik. 643 §. — ²⁾ S:n 4 p. tammik. 15 §. — ³⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,045 §. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7 p. toukok. 1,076 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 13 p. toukok. 792 §.

ja ainoastaan eräs varastorakennus osittain Töölönkadun tontilla n:o 24, osittain Pohj. Hesperiankadun tontilla n:o 7 sekä ettei tontteja oltu säädettyjä muodollisuuksia noudattaen yhdistetty tai yhteen rakennettu, päätti¹⁾ rahatoimikamari evätä anomuksen.

Aktiebolaget Laurentius niminen yhtiö oikeutettiin²⁾ kuolettamaan yhtiön suoritettavaksi pantu maksu sen omistamien XIII kaupunginosan korttelin n:o 449 kaikkien tonttien rakennusvelvollisuuden laiminlyömisestä kuuden vuoden aikana, suorittamalla kuudesosa kunakin vuonna, ehdoin, että yhtiö maksamattomasta määrästä suoritti korkoa 9 %:n mukaan.

Virutushuonetaksa. Rahatoimikamari vahvisti³⁾ maksun virutushuoneen käyttämisestä 1:50 markaksi korilta.

Muista kunnista kotoisin olevien lasten lastentarhamaksut. Kansanlastentarhain johtokunta ilmoitti, että kaupungin avustamiin kansanlastentarhoihin köyhäinhuoltohallituksen anomuksesta oli otettu sellaisiakin lapsia, joilla ei ollut kotipaikkaoikeutta kaupungissa. Nämä lapset olivat varsinaisilla lastentarhausastoilla suorittaneet 5 markan kuukausimaksun ja 6 markan ruokamaksun viikolta, kokopäivänosastolla saman kuukausimaksun ja ruokamaksuna 9 markkaa viikolta, mikä maksu kuitenkin vuoden 1925 alusta korotettaisiin 12 markkaan, sekä päiväkodeissa vastaavasti 8 ja 12 markkaa. Samalla johtokunta ilmoitti, että vuokra-, lämpö-, valo- ja palkkamenoja ei oltu otettu huomioon edellä ilmoitettuja korvausmääriä vahvistettaessa. Rahatoimikamari hyväksyi⁴⁾ johtokunnan menettelyn.

Vallionavul. Sosialiministeriö myönsi⁵⁾ huhtikuun 1 p:nä kaupungille 13,940 markkaa korvaukseksi 1,394:stä kaupungin työnvälitystoimiston vuonna 1923 toimittamasta välityksestä muihin kuntiin.

Maaherra määräsi⁶⁾ maksettavaksi 4,968:25 markkaa korvaukseksi kaupungille sotilasmajoituksesta y. m. s. aiheutuneista menoista vuoden 1923 jälkipuoliskolla sekä 1,660 markkaa samoja menoja varten vuoden 1924 alkupuoliskolla.

Kouluhallituksen lastensuojelusosasto ilmoitti⁷⁾ maaliskuun 14:ntenä päivätyssä kirjelmässä tarkastaneensa kasvatustaitosten vuoden 1923 tilit ja tällöin m. m. havainneensa, ettei valtionapua ollut myönnettävä Bengtsårin uuden riisirakennuksen teettämisestä eikä vastaanottokodin sisustustöistä aiheutuneisiin kustannuksiin, minkä johdosta osasto opetusministeriön loka-kuun 17:ntenä 1923 päivätyyn kirjeen nojalla myönsi kaupungille valtionapuna 40 % sillä laitoksista olleista edellä mainitulla tavalla vähennetyistä menoista sekä valtion osuuden opettajain palkkauksesta eli yhteensä 1,442,728:31 markkaa, ja tuli kaupungin niin ollen saada 258,728:31 markkaa sen lisäksi, mitä se vuonna 1923 oli nostanut.

Valtionapua kasvatustaitosten ylläpitoon vuonna 1924 myönnettiin⁸⁾ kaupungille 1,147,800 markkaa, nostettavaksi kolmessa 382,600 markan suuruisessa osassa mainittuna vuonna.

Toukokuun 23:ntenä päivätyssä kirjelmässä sosialiministeriö ilmoitti, että 151,841:22 markkaa oli määrätty maksettavaksi valtionapuna vastaanottokodin korjaustöihin. Samaan tarkoitukseen myönnettiin myöhemmin 14,780 markan lisämäärä.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. tammik. 69 §. — ²⁾ S:n 28 p. marrask. 1,660 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 1 p. heinäk. 2,276 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 23 p. syysk. 1,301 §. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9 p. huhtik. 1,326 §. — ⁶⁾ S:n 30 p. huhtik. 1,568 §. — ⁷⁾ S:n 2 p. huhtik. 1,223 §; vrt. 1923 vuod. kert. siv. 223. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 22 p. heinäk. 1,087 § ja rkmrin jstn pöytäk. 8 p. lokak. 3,181 §.

Koulu- ja opettajarakennuksen teettämiseksi Ryttylän kasvatustalokseen sosialiministeriö myönsi ¹⁾ 235,000 markan valtionavun sekä saman laitoksen saunan, pesuluvan, mankelihuoneen ja leipomon muutostöihin 32,500 markkaa. Sen sijaan evättiin toistaiseksi anomus avustuksen myöntämisestä työpaja- ja tallirakennuksen korjauskustannuksia varten, kunnes korjaussuunnitelmaa vastaan tehdyt muistutukset olisi otettu huomioon. Rahatoimikamari päätti ²⁾ kehoittaa kaupungin yleisten töiden hallitusta yksissä neuvoin lastensuojelulautakunnan kanssa lähettämään kamarille ehdotuksen muistutuksen aiheena olleiden epäkohtain korjaamiseksi, jotta valtionapu voitaisiin saada.

Bengtsärin kasvatustalokseen teetetyin uuden koulurakennuksen kustannusten peittämiseksi valtio myönsi 200,000 markan avustuksen.

Kouluhallituksen ilmoitettua ³⁾, että niiden kaupungilla vuonna 1923 kansakoululaitoksesta olleiden menojen, joihin kaupungilla kirkollis- ja opetusministeriön lokakuun 14:nä 1920 päivätyin kirjelmän nojalla oli oikeus saada valtionapua, oli todettu nousevan 17,226,205:12 markkaan, mistä määrästä valtionapu teki 25 % eli pyöristetyin luvuin 4,306,600 markkaa, maksatti ⁴⁾ kouluhallitus kaupungille lisäystä 1923 nostettuun määrään 564,600 markkaa. Vuodelta 1924 myönnettiin valtionapua sama määrä, josta mainittuna vuonna nostettiin kolme erää, yhteensä 3,229,950 markkaa.

Kouluhallitus myönsi ⁵⁾ marraskuun 8 p:nä valtionapuna ruotsinkielisten kansakoulujen lomasiirtoloita varten vuonna 1924 50 % niiden menoista eli 70,125 markkaa, mistä määrästä kaupungille maksettiin 47,500 markkaa ja Helsingfors svenska folkskolers lärar- och lärarinneförening nimiselle yhdistykselle 22,625 markkaa. Korvaus suomenkielisten kansakoulujen kesäsiirtolain menoista määrättiin maksettavaksi vasta vuonna 1925.

Kauppa- ja teollisuushallitus ilmoitti ⁶⁾, että kaupungille kevätlukukaudella 1924 oli myönnetty 87,800 markan valtionapu valmistavaa poikain ammattikoulua ja 113,000 markan valtionapu tyttöjen ammattikoulua varten. Saman vuoden syyslukukaudelta kaupunki nosti valtionapuna mainituille kouluille 71,800 ja 91,750 markkaa.

Sittenkuin valtion vuoden 1923 lisäbudjetti oli vahvistettu, myönnettiin ⁷⁾ kaupungille työväenopistoa varten vuoden 1923 jälkipuoliskolta 78,200 markan valtionapu. Vuodelta 1924 nostettiin vastaavaa valtionapua vuoden varrella 113,000 markkaa.

Kouluhallitus myönsi ⁸⁾ helmikuun 12 p:nä kaupungille valtionapua kansanlastentarhain ylläpitämiseen vuonna 1923 1,303,700 markkaa.

Kansanlastentarhain johtokunnan huomautettua, että myöskin lastentarhain yhteyteen perustetut päiväkodit ja lastenseimet oli katsottava oikeutetuiksi saamaan valtionapua, päätti ⁹⁾ rahatoimikamari anoa sosialiministeriön lastensuojeluosastolta mainituille laitoksille valtionapua 50 % niiden menoista. Mainittu osasto ilmoitti ¹⁰⁾ sittemmin, että valtion menoarvioon otettu 550,000 markan suuruinen määräraha oli jaettu 55 yksityisen lastenkodin ja yhdistyksen kesken, jotka olivat valtionavun tarpeessa voidakseen jatkaa toimintaansa, minkä johdosta kamarin anomus oli evätty.

Socialiministeriön lastensuojeluosasto myönsi ¹¹⁾ 1,404,900 markan suu-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 22 p. heinäk. 1,087 §. — ²⁾ S:n 22 p. heinäk. 1,088 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 5 p. maalisk. 904 ja 905 §§, 2 p. huhtik. 1,201 § ja 30 p. huhtik. 1,566 §. — ⁴⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,431 §; ks. 1923 vuod. kert. siv. 223. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 19 p. marrask. 3,780 §. — ⁶⁾ S:n 14 p. toukok. 1,724 ja 1,725 §§. — ⁷⁾ S:n 23 p. tammik. 331 §. — ⁸⁾ S:n 27 p. helmik. 804 §. — ⁹⁾ S:n 20 p. helmik. 776 §. — ¹⁰⁾ S:n 30 p. huhtik. 1,601 §. — ¹¹⁾ S:n 1 p. heinäk. 2,267 §.

ruisen valtionavun kaupungin avustamille kansanlastentarhoille vuodelta 1924, josta määrästä vuoden kuluessa nostettiin¹⁾ 1,050,000 markkaa eli vuosineljänneksittäin 350,000 markkaa.

Poliisilaitoksen vuoden 1924 menosäännön sisäasiainministeriö vahvisti²⁾ tammikuun 3 p:nä.

Poliisilaitoksen menot. Uudenmaan läänin maaherran kehoituksesta annettiin³⁾ rahatoimikonttorin tehtäväksi suorittaa valtiolle kaupungin osuus poliisilaitoksen vuoden 1923 menoista, 4,450,071:02 markkaa.

Kaupungille henkikirjoituksesta aiheutuneet menot. Sisäasiainministeriön ilmoituksen⁴⁾ mukaan oli valtion vuoden 1924 menoarvioon merkitty määrärahat m. m. henkikirjoittajan palkkaamiseksi, 16,800 markkaa, neljän apulaisen palkkaamiseksi, kullekin 14,400 markkaa, yhteensä 57,600 markkaa, vahtimestarin palkkaamiseksi, 13,500 markkaa, korvausta konttorihuoneiston vuokraamisesta, 14,200 markkaa, sekä henkikirjoituspalkkioiksi, 21,000 markkaa.

Yleishyödyllinen rakennustoiminta. Heinäkuun 5 p:nä 1923 sosialiministeriö lopullisesti myönsi Bostadsaktiebolaget Runeberggatan 25 nimiselle yhtiölle 748,000 markan suuruisen kuoletuslainan ja Aktiebolaget tjänstemannabostäder Sampsavägen 40—44 nimiselle yhtiölle 400,000 markan suuruisen avustuslainan.

Tammikuun 17 p:nä päivätyssä kirjeessä rahatoimikamari sai ilmoituksen⁵⁾, että sosialiministeriö oli evännyt kamarin maaliskuun 20 p:nä 1923 tekemän anomuksen⁶⁾ valtion lainain myöntämisestä Asunto-osakeyhtiö Töölönkatu 14:lle, Asunto-osuuskunta Haavalle, Asunto-osuuskunta Voitolle, Asunto-osakeyhtiö Viides linja 5:lle, Opettajain asunto-osakeyhtiölle ja Asunto-osakeyhtiö Stenbäckkatu 16—26:lle samoin kuin kaupungille sen Vallilan korttelissa n:o 585 suoritettavaa rakennustoimintaa varten sen nojalla, että uutisrakennustoiminnan avustamiseksi vuonna 1923 myönnetty määrärahat jo oli käytetty, mutta että kamarilla oli tilaisuus anoa lainaa vuoden 1924 talousarvioon merkityistä varoista. Lainain myöntämiseksi omankodinrakentajille oli varattu 600,000 markkaa.

Rahatoimikamari anoi⁷⁾ sen johdosta, että seuraaville rakennusyhtiöille ja -osuuskunnille myönnettäisiin lainoja yleisistä varoista valtioneuvoston tammikuun 17 p:nä 1924 tekemään päätökseen sisältyvin ehdoin: Asunto-osuuskunta Voitolle, Asunto-osakeyhtiö Tyynille, Asunto-osakeyhtiö Osmon osakkaille, Asunto-osakeyhtiö Stenbäckkatu 18—20:lle, Asunto-osakeyhtiö Hauholle, Helsingin kaupungin rakennusosakeyhtiö n:o 1:lle, Osakeyhtiö Virkamiesasuntoja Sampsantie 50:lle sekä Asunto-osuuskunta Käpylälle r. 1. Samaten kamari uudisti⁸⁾ anomuksensa 1,200,000 markan suuruisen kuoletuslainan myöntämisestä kaupungin omia Vallilassa suoritettavia rakennusyrityksiä varten.

Sittenkuin sosialiministeriö oli alustavasti myöntynyt⁹⁾ seitsemän ensimmäisen rakennusyhtymän puolesta jätettyihin laina-anomuksiin ja kaupunginvaltuusto sen jälkeen oli ministeriöltä anonut¹⁰⁾ puheena olevain lainain lopullista myöntämistä, ilmoitti¹¹⁾ sosialiministeriö, että kaupunki saisi seu-

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 25 p. heinäk. 2,233 § ja 8 p. lokak. 3,155 §. — ²⁾ S:n 30 p. tammik. 444 §. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 12 p. elok. 1,149 §. — ⁴⁾ Rkmin jstn pöytäk. 27 p. helmik. 852 §. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 29 p. tammik. 140 §. — ⁶⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 224. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 26 p. helmik. 273 §. — ⁸⁾ S:n 29 p. tammik. 139 §; vrt. 1923 vuod. kert. siv. 46. — ⁹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 20 p. maalisk. 1,088 §. — ¹⁰⁾ Ks. tätä kert. siv. 100. — ¹¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 1 p. heinäk. 2,253 ja 2,254 §§, 7 p. elok. 2,497 ja 2,498 §§, 12 p. elok. 2,518 §, 19 p. elok. 2,546 § ja 10 p. syysk. 2,796 §.

raavia yhtiöitä ja osuuskuntia varten enintään alla mainittujen määrään suuruiset kuoletuslainat valtioneuvoston tammikuun 17 p:nä 1924 tekemään päätökseen sisältyvin ehdoin:

Asunto-osuuskunta Voitto r. l. 630,000 markkaa, Asunto-osakeyhtiö Tyyni 125,000 markkaa, Asunto-osakeyhtiö Osmo 175,000 markkaa, Asunto-osakeyhtiö Stenbäckkatu 18—20 120,000 markkaa, Asunto-osakeyhtiö Hauho 1,325,000 markkaa, Helsingin kaupungin rakennusosakeyhtiö n:o 1 1,335,000 markkaa ja Osakeyhtiö Virkamiesasuntoja Sampsantie 50 400,000 markkaa.

Rahatoimikamari ilmoitti¹⁾ sosialiministeriölle, että Asunto-osakeyhtiö Osmolle myönnetty laina oikeastaan oli tarkoitettu yhtiön 19 osakkeenomistajalle yksityisesti, jolloin jokaisen näistä osalle tulisi 25,000 markkaa; kaupungin varoista saisi itsekukin heistä 15,000 markkaa, ja ensimmäinen kiinnitys sai nousta enintään 40,000 markkaa²⁾.

Vahvistettuja vuokria. Rahatoimikamari vahvisti³⁾ Asunto-osakeyhtiö Tyynin Keuruuntien tontilla n:o 17 sijaitsevan rakennuksen sekä Oma asunto osakeyhtiön Käpylän korttelissa n:o 869 sijaitsevain rakennusten asuinhuoneistojen vuokrat.

Osakeyhtiö Helsingin kansanasunnot oikeutettiin⁴⁾ korottamaan asuinhuoneistojensa vuokrat, koska korkomenot ja vesimaksut olivat kohonneet.

Verojen periminen kaupungin työväenasunnoissa y. m. Avustava toinen kaupunginvouti ilmoitti, että oli osoittautunut vaikeaksi periä eräiltä kunnan Vallilan työväenasunnoissa asuvilta verovelvollisilta henkilöiltä heille maksettavaksi pantuja veroja sekä että siellä avoimesti harjoitettiin kiihoitusta veronmaksua vastaan, minkä johdosta uusia vuokrasopimuksia tehtäessä olisi kiinnitettävä huomiota tähän seikkaan; myöskin kauppahallien myyntikojujen vuokraajiin nähden oli tehty sama kokemus. Sittenkuin sosialilautakunta siltä pyydettyssä lausunnossa oli tuonut esiin, että kunnallisten työväenasuntojen hallintojaosto oli ryhtynyt toimenpiteisiin mainitun epäkohdan korjaamiseksi, päätti⁵⁾ rahatoimikamari kehoittaa avustavaa toista kaupunginvoutia ilmoittamaan lapaukset, jolloin n. s. hallioikeuksien haltijat kieltäytyivät maksamasta verojaan, tori- ja kauppahallivalvojalle.

Kansanlastentarhain kannatusavun suorittaminen. Rahatoimikamari päätti⁶⁾ hyväksyä seuraavan kansanlastentarhain johtokunnan ehdotuksen kaupungin varoista yksityisille kansanlastentarhoille myönnettävien kannatusapujen jakamisesta:

Helsingin kaupungin myöntämä kannatusapu jaetaan lastentarhoille niin, että johtajattarien ja vakinaisten opettajattarien palkat nostetaan kuukausittain kuukauden viimeisenä päivänä ja jäännös jaetaan neljänneksittäin tammii-, maalisi-, syysi- ja marraskuussa.

Tammikuun alussa nostavat kannatusavun ensimmäisen neljänneksen vasta perustetut uudet lastentarhat sekä sellaiset lastentarhat, joilla ei ole säästöä edelliseltä vuodelta; toiset nostavat sen tammikuun 15 p:n jälkeen jätettyään lastentarhain toimistoon tilinsä, joista näkyy, kuinka suuri edelliseltä vuodelta jäänyt säästö on. Jos säästö ei nouse neljännekseen myönnettystä kannatuksesta, niin nostetaan puuttuva määrä rahatoimikonttorista; jos se on suurempi kuin neljännes, menetellään seuraavissa maksuissa samalla tavalla.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 19 p. elok. 1,178 ja 16 p. jouluk. 1,747 §. — ²⁾ S:n 2 p. syysk. 1,205 §. — ³⁾ S:n 15 p. huhtik. 662 § ja 2 p. toukok. 733 §. — ⁴⁾ S:n 22 p. tammik. 104 §. — ⁵⁾ S:n 11 p. maalisk. 374 §. — ⁶⁾ S:n 20 p. toukok. 824 §.

Maalis-, syys- ja marraskuun kannatusavut nostetaan kuukauden 1 p:nä.

Jos vuoden ensimmäisellä puoliskolla nostettu puoli kannatusapua ei riitä vuokriin, kesätoiminnan kustantamiseen tai muiden välttämättömien menojen peittämiseen syyskuun 1 p:n asti, saa lastentarha jäljellä olevasta kannatuksesta toukokuun lopulla nostaa tarvitsemansa määrän.

Uuden lastentarhan tai osaston perustamiseksi myönnetty avustus nostetaan erikseen, jota vastoin jäännös jaetaan edellä mainitulla tavalla.

Laitoksen johtajatar tai hänen valtuuttamansa henkilö on oikeutettu nostamaan myönnettyt varat.

Vuokrasopimusten leimaverotus. Sihteeri A. Blomberg ilmoitti¹⁾, että asianomainen valtiovarainministeriö hänen tiedustelunsa johdosta oli ilmoittanut, että kaupungin tekemät vuokrasopimukset oli katsottava sellaisia kaupungissa olevia vuokratontteja koskeviksi, joiden siirrosta laaditut asiakirjat leimaverolain 3 §:n mukaan oli leimattava samaan määrään kuin kiinteästä omaisuudesta laadittu kauppakirja, ainoastaan mikäli ne koskivat jaoituskaavan mukaisilla vuokra-alueilla sijaitsevia tontteja, jotka oli vuokrattu määräajaksi ja oikeuttamalla vuokraaja siirtämään ne toiselle henkilölle ilman lunastusoikeuden pidättämistä kaupungille.

Kadotettujen varain korvaaminen. Sittenkuin rahatoimikamarin v. t. asiamiehen S. Czarneckin virkahuoneesta oli hänen pöytälaatikostaan varastettu²⁾ 26,552:92 markkaa hänen kantamiaan kaupungin varoja ja rahatoimikamari oli raastuvanoikeudessa vaatinut Czarneckin tuomitsemista velvolliseksi suorittamaan kaupungille mainittu määrä ynnä korko ja oikeudenkäyntikustannukset, koska hän vastoin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön 19 §:n määräystä oli pitänyt mainittuja rahoja pöytälaatikossaan, oli raastuvanoikeus joulukuun 1 p:nä 1920 antamallaan tuomiolla ratkaissut asian siten, ettei mainittua määräystä voinut soveltaa asiamiehen, koska tämän virkamiehen tehtäviin rahatoimikamarin voimassa olevan johtosäännön mukaan ei sisällynyt kaupungin varain kannanta, eikä Czarnecki myöskään säilyttäessään puheena olevia ulosottovaroja lukitussa pöytälaatikossa rahatoimikamarin virkahuoneistossa ollut tehnyt itseään syyväksi sellaiseen laiminlyöntiin, että hän varain tultua varastetuiksi olisi velvollinen korvaamaan ne kaupungille, varsinkaan kun rahatoimikamari ei edes ollut yrittänyt väittää, että Czarnecki v. t. asiamiehenä olisi saanut kamarilta käytettäväkseen varmemman rahavarain säilytyspaikan, minkä johdosta oikeus oli hylännyt kanteen. Rahatoimikamari oli sittemmin vedonnut jutussa Turun hovioikeuteen, jolloin hovioikeus oli velvoittanut Czarneckin suorittamaan kaupungille 26,552:92 markkaa ynnä 5 %:n koron elokuun 18 p:stä 1920 ja 300 markkaa korvaukseksi kaupungilla olleista kustannuksista, mutta Czarneckin vedottua korkeimpaan oikeuteen oli tämä joulukuun 18 p:nä 1923 antamallaan tuomiolla vahvistanut³⁾ raastuvanoikeuden päätöksen.

Kavallettuja varoja. Sittenkuin Valkealan piirin kruununnimismies U. Dahlberg oli kavaltanut m. m. Helsingin kaupungille kannettuja varoja 2,398 markkaa, valtuutettiin⁴⁾ mainitun piirin apulaisnimismies edustamaan kaupunkia oikeudenkäynnissä Dahlbergia vastaan.

Korvaus tuloveron kannosta. Valtiovarainministeriö oli⁵⁾ tammikuun 17 p:nä myöntynyt maistraatin tekemään anomukseen, että vuoden 1922 tulo- ja omaisuusveron kannosta sekä sen perimiseksi suoritetuista uloshauista

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 3 p. kesäk. 1,924 §. — ²⁾ Ks. 1920 vuod. kert. siv. 119 ja 246. — ³⁾ Rkmrin pöytäk. 22 p. helmik. 251 §. — ⁴⁾ S:n 8 p. tammik. 44 §. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 13 p. helmik. 580 §.

aiheutuneiden kustannusten peittämiseksi osoitettaisiin tililystä vastaan enintään 150,000 markkaa: sen sijaan oli hylätty maistraatin anomus palkkion myöntämisestä kaupunginkamreerille ja apulaiskamreerille siitä työstä, joka heille oli aiheutunut mainitusta kannosta.

Helsingin anniskeluosakeyhtiön varat. Rahatoimikamari antoi¹⁾ asiamiehen tehtäväksi antaa lausunnon siitä, oliko kaupungilla katsottava olevan osuutta Helsingin anniskeluosakeyhtiön omaisuuteen sekä olisiko kaupungin edun mukaista saada yhtiö lakkautetuksi ja sen omaisuus rahaksi muutetuksi.

Työväenopiston toiminta. Koska talousarvion käsittelyssä oli ilmennyt, että työväenopisto rahatoimikamarin tietämättä oli laajentanut toimintansa käsittämään esikaupunkialueet, ja opiston menot sen johdosta olivat kasvaneet, päätti²⁾ rahatoimikamari huomauttaa johtokunnalle, että sen vastedes ennen toiminnan laajentamista tuli hankkia siihen rahatoimikamarin suostumus.

Puhtaanapitolaitoksen varasto. Puhtaanapitolaitos oikeutettiin³⁾ pitämään tarveainevarastoa n. 25 % vuoden kulutuksesta (vastaten n. 500,000 markkaa) ehdoin, että laitos sopi asianomaisen tiliviraston kanssa asian kirjapidollisesta järjestämisestä.

Kaupungin sairaaloihin tarvittavat lääkeaineet. Kaupungin sairaalain ylläpidosta kehoitettiin⁴⁾ tekemään ehdotus siitä, miten edullisimmin voitaisiin hankkia lääkeaineita kaupungin sairaaloihin.

Määrärahan käyttäminen. Rahatoimikamari epäsi⁵⁾ puhtaanapitohallituksen anomuksen saada hankkia henkilöauto sen määrärahan ylijäämällä, joka oli myönnetty kahden kasteluauton ostamiseksi, koska talousarviossa oli nimenomaan määritetty, että määräraha oli tarkoitettu kasteluautojen hankkimiseen.

Evätty anomus ryöstettyjen varain korvaamisesta. Ulosottoapulainen V. Wainio anoi, että hänelle korvattaisiin se määrä kunnallisveroja, 4,168: 70 markkaa, joka oli ryöstetty hänen apulaiseltaan G. Jonassonilta, mutta koska Wainio itse oli vastuussa apulaiselleen luovuttamisestaan varoista, epäsi⁶⁾ rahatoimikamari hänen anomuksensa.

Riita sähkövirran toimittamisesta. Kaupungin teknillisten laitosten hallitus oli anonut rahatoimikamarin toimenpidettä, jotta johtaja A. Anderssonin ja hallituksen välillä syntynyt riitakysymys, joka koski huhtikuun 8 p:nä 1911 laadittua sopimusta sähkövirran antamisesta Yrjönkadun taloon ja tontille n:o 5 (osoitenumero 27) ja jonka hallitus oli päättänyt jättää Helsingin välityslautakunnan kauppaa, teollisuutta ja merenkulkua varten ratkaistavaksi, saatettaisiin asiamiehen toimesta mainitun lautakunnan käsiteltäväksi ja ratkaistavaksi. Rahatoimikamari päätti⁷⁾ antaa asiamiehen tehtäväksi huolehtia jutun ottamisesta käsiteltäväksi välityslautakunnassa sekä valvoa kaupungin oikeutta ja etuja juttua käsitellessä.

Ryttylässä olevat sähkötarpeet y. m. Asiamies ilmoitti, että sittenkuin rahatoimikamari vuonna 1923 oli päättänyt luovuttaa osan Ryttylän tilalla olevista sähkötarpeista y. m. sähkölaitokselle 5,925 markan korvauksesta⁸⁾, oli Koneosakeyhtiö Aatra väittänyt, että mainitut tarpeet olivat sen omaisuutta ja että yhtiö oli kaupunkilähetykselle niistä suorittanut 14,000 markkaa, minkä johdosta yhtiö vaati, että kaupunki maksaisi sille mainitun määrän. Sittenkuin yhtiö oli ilmoittanut tyytyvänsä 8,000 markkaan, osoitti⁹⁾ rahatoimikamari sanotun määrän käyttövaroistaan.

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 5 p. jouluk. 1,706 §. — ²⁾ S:n 10 p. marrask. 1,572 §. — ³⁾ S:n 16 p. syysk. 1,272 §. — ⁴⁾ S:n 28 p. lokak. 1,527 §. — ⁵⁾ S:n 23 p. jouluk. 1,777 §. — ⁶⁾ S:n 9 p. jouluk. 1,722 §. — ⁷⁾ S:n 26 p. maalisk. 437 §. — ⁸⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 221. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 25 p. kesäk. 989 §.

Protestattu vekseli. Sittenkuin rahatoimikamari oli myynyt Haapalan höyrysaaha osakeyhtiölle osan halkokonttorin aikaisemmin ostamaa omaisuutta ja yhtiö suorituksiksi oli tunnustanut 631,500 markan määräisen vekselin¹⁾, jota määrää sittemmin oli useissa uudistuksissa lyhennetty, myönsi²⁾ rahatoimikamari yhtiölle lykkäystä erään sovitun lyhennysmäärän osan maksamiseen nähden kesäkuun 4 p:n. Mainittuna päivänä yhtiö kuitenkin ei voinut maksaa sovittua määrää, minkä johdosta vekseli, joka tällöin oli 500,000 markan määräinen, protestattiin³⁾, minkä jälkeen kamari katsoen siihen, että siitä kiinnityksestä, joka oli jätetty vekselin maksamisen vakuudeksi, oli tarjottu 400,000 markkaa, päätti⁴⁾, että lääketieteellisensiaatti G. J. Winterin, joka oli siirtänyt vekselin, oli viikon kuluessa hankittava hyväksytty takaus jäljellä oleville 100,000 markalle, minkä jälkeen hän saisi lykkäystä ulosmittauksen toimeenpanoon nähden enintään kahdeksi kuukaudeksi, ja oli asiamiehen toimittava niin, että kiinteistö, johon mainittu kiinnitys oli myönnetty, mahdollisimman pian myytäisiin.

Halkotoimituksen laiminlyöminen. Sittenkuin Helsingin kaupunki oli haastanut Höyryveenosakeyhtiö Kymin Heinolan kaupungin raastuvanoikeuteen vaatien sen velvoittamista suorittamaan kaupungille 15,786:63 markkaa ynnä korot ja oikeudenkäyntikulut korvaukseksi 109.25 sylvä koskevan halkojen hankintasopimuksen jättämisestä täyttämättä, oli yhtiö asiaa käsitellessä selittänyt puheena olevan halkomäärän olevan kaupungille varattuna Sysmän pitäjän Pirttiniemessä ja yhtiön suostuvan myymään sen kaupungin laskuun 140 markasta syleltä. Rahatoimikamari hyväksyi⁵⁾ tämän tarjouksen.

Riita tiilihankinnasta. Rahatoimikonttori oli marraskuussa 1923 ostanut herra K. N. Nordinilta 222,600 kpl. klinkertiiliä 460 markan hinnasta 1,000 kappaleelta ja tiilet oli pantu varastoon Jätkäsaareen. Koska tiilet omisti rääveliläinen kenraali Krusenstjerna ja Nordin oli päättänyt kaupan hänen asiamiehenään, sekä koska tiilimäärää rasitti velka kahdelle pankille ja välittäjälle, John Nurminen osakeyhtiölle, osoitettiin lasku maksettavaksi kahta rahtikirjaa sekä mainitun yhtiön laskua vastaan sekä jäljellä oleva määrä Nordinille ja arkkitehti K. Wasastjernalle, joka oli esittänyt Krusenstjernan valtakirjan; lasku oli joulukuun 3 ja 4 p:nä 1923 maksettu rahatoimikonttorissa. Sillävälin oli John Nurminen osakeyhtiö saamisensa perimiseksi tammi-kuun 2 p:nä antanut kuuluttaa huutokaupan tiilistä, jotka välittäjälle merilain mukaisesti kuuluvan pidätysoikeuden nojalla olivat yhtiön hallussa, minkä johdosta asiamies oli anonut maistraatilta tiilimäärän takavarikoimista ja huutokauppa oli peruutettu. Asiamies ilmoitti sittemmin, että kenraali Krusenstjerna ja John Nurminen osakeyhtiö olivat alistaneet riitansa Helsingin välityslautakunnan ratkaistavaksi, sekä että takavarikoiminnin voimassa pysymiseksi olisi haastettava yhtiö oikeuteen ennen maaliskuun 8 p:nä, minkä johdosta kamari päätti⁶⁾ antaa takavarikon raueta, koska ei ollut syytä olettaa, että yhtiö hävittäisi riidanalaisen tavarain. Sovintolautakunnan päätöksellä tuomittiin sittemmin Krusenstjerna maksamaan John Nurminen osakeyhtiölle yhtiön saatava, noin 74,000 markkaa, jolloin ensinmainitun tallettama 27,000 markan suuruinen rahamäärä tämän saatavan lyhennysmaksuna lankesi yhtiölle. Sillävälin oli asiamies raastuvanoikeudessa vaatinut John Nurminen osakeyhtiön velvoittamista luovuttamaan puheena oleva tiilimäärä kau-

¹⁾ Ks. 1922 vuod. kert. siv. 252. — ²⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. maalisk. 304 §. — ³⁾ Rkmin jstn pöytäk. 10 p. kesäk. 2,057 §. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 1 p. heinäk. 995 §. — ⁵⁾ S:n 7 p. elok. 1,112 §. — ⁶⁾ S:n 7 p. maalisk. 336 §.

pungille, mutta oikeus oli marraskuun 12 p:nä annetulla tuomiolla hylännyt kaupungin kanteen, minkä jälkeen yhtiö oli kuuluttanut uuden tiilihuutokaupan. Kaupungininsinööri oli tämän johdosta tuonut esiin, että uuden myyntikiellon aikaansaaminen ja valittaminen Turun hovioikeuteen oli tuloksetaan epävarmaa ja aikaa vievää, minkä johdosta olisi kaupungin edun mukaista suorittaa John Nurminen osakeyhtiölle sen jäljellä oleva saatava, 47,000 markkaa ynnä korko 6,000 markkaa, ja koettaa sittemmin saada tämä määrä perityksi kenraali Krusenstjernalta. Kaupungin yleisten töiden hallitus yhtyi kaupungininsinöörin ehdotukseen, ja rahatoimikamari päätti¹⁾ tyytyä raastuvanoikeuden tuomioon ja antaa hallituksen tehtäväksi järjestää asian edullisimmalla tavalla.

Hertonäsin vuokra. Vuokraaja A. Holmbergille myönnettiin²⁾ lykkäystä erään Hertonäsin tilasta maksettavaksi langenneen vuokramaksun osan suorittamiseen nähden helmikuun loppuun ehdoin, että hän maksamattomasta määrästä suoritti 11 %:n koron. Samoin ehdoin myönnettiin³⁾ hänelle lykkäystä maksamattoman vuokran, 48,000 markan, suorittamiseen nähden maalikuun loppuun.

Sittenkuin puheena olevan vuokraajan irtaimisto oli ulosmitattu kaupungille luovutetusta kalustosta olevan saatavan perimiseksi, anoi hän oikeutta saada lyhentää velkaansa, joka paitsi korkoja, mutta vuoden 1923 maksamaton vuokra mukaan luettuna oli 113,000 markkaa, 5,000 markalla kuukaudessa. Rahatoimikamari myönsi⁴⁾ hänelle maksun lykkäystä kuluvan vuoden loppuun, kuitenkin siten, että 5,000 markan kuukausittainen kuoleus suoritettaisiin ensi kerran heinäkuun 1 p:nä; ulosmitatun omaisuuden myynti oli toistaiseksi peruutettava.

Ulkomailla oleskelevien verovelvollisten henkilöiden verojen periminen. Rahatoimikamari antoi⁵⁾ asiamiehen tehtäväksi oikeudenkäyntitietä velvoittaneet henkilöt, jotka olivat menneet takaukseen siitä, että eräät verovelvolliset, joille oli annettu passi ulkomaanmatkaa varten, suorittaisivat veronsa, suorittamaan viimeisen osan vuoden 1921 puheena olevista veroista, mikäli ne eivät jo olleet vanhentuneet sen johdosta, että 12 kuukautta oli kulunut siitä päivästä, jolloin mainittu erä olisi ollut maksettava, minkä ohessa rahatoimenjohtaja J. Helo kehoitettiin tutkimaan, oliko joku kaupungin viranpitäjistä syypää siihen, ettei kaikkia mainittuja veroja oltu voitu aikanaan periä takaa-jilta. Sen ohessa kamari päätti⁶⁾ anoa lääninhallitukselta luetteloa niistä kaupungissa kotipaikka-oikeutta nauttivista verovelvollisista, jotka olivat asettaneet tällaisen takauksen vuoden 1922 veroista; ellei lääninhallituksella ollut varoja tähän tarkoitukseen käytettäväänään, kustantaisi kaupunki itse tämän työn.

Tämän anomuksen johdosta kaupunki sai lainaksi kaikki helsinkiläisten vuonna 1922 asettamat takaussitoumukset ynnä niihin kuuluvat korttiluettelot⁷⁾.

Sittemmin asiamies ilmoitti panneensa vireille oikeudenkäynnin eräitä takausmiehiä vastaan, mutta raastuvanoikeuden 3, 4, 5 ja 6 osaston kaikkien havainneen kanteen takausmiehiä vastaan vanhentuneeksi, koska 12 kuukautta oli kulunut verolippuun merkitystä ensimmäisestä lankeamispäivästä, koska ensimmäistä veroerää ei silloin oltu maksettu ja koko määrä siten oli erään-

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 14 p. marrask. 1,591 §. — ²⁾ S:n 12 p. helmik. 212 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 27 p. helmik. 862 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 25 p. kesäk. 974 §. — ⁵⁾ S:n 29 p. tammik. 158 §. — ⁶⁾ S:n 5 p. helmik. 166 §. — ⁷⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 20 p. helmik. 708 §.

tynyt suoritettavaksi, minkä johdosta oikeus oli hylännyt rahatoimikamarin kanteet. Kamari päätti¹⁾ alistaa jutun Turun hovioikeuden harkittavaksi, koska oli epäilyksenalaista, oliko vanhentumisaika tässä tapauksessa yksi vuosi vai kymmenen vuotta.

Edelleen asiamies ilmoitti, että eräiltä ulkomaiden kansalaisilta oli vaadittu helmikuun 4 p:nä 1919 annetussa asetuksessa säädetty takaussitoumus veron suorittamisesta ehtona passin saamiseen matkaa varten ulkomaille, mutta koska mainitun asetuksen mukaan ulkomaalaiset eivät olleet velvollisia asettamaan tällaista takausta, tiedusteli asiamies, oliko näissä tapauksissa nostettava kanteen takausmiehiä vastaan, ja rahatoimikamari päätti²⁾, että niin oli tehtävä, koska takaussitoumukset oli laadittu ehdottomasti sitovaan muotoon.

Viranpitäjain ja työntekijain palkat maksettiin IV palkka-asteikon mukaan ensimmäiseltä ja toiselta neljännekseltä sekä kaupunginvaltuuston päätöksen³⁾ nojalla myöskin kolmannelta neljännekseltä ja suoritettiin neljänneltäkin neljännekseltä saman asteikon mukaan, mutta sittenkuin kaupunginvaltuusto oli hyväksynyt⁴⁾ uuden palkkataulukon noudatettavaksi lokakuun 1 p:stä lukien ja vuoden viimeisen neljänneksen palkat oli maksettava tämän taulukon VIII asteikon mukaisesti, maksettiin joulukuussa siten suoritettavain ja aikaisemmin maksettujen palkkamääräin välinen erotus.

Rahatoimikamari päätti⁵⁾, että viranpitäjain kesäkuun palkat oli maksettava ennen juhannuspyhiä ja joulukuun palkat mainitun kuukauden 20, 22 ja 23 p:nä.

Oikeus myöntää henkilökohtaisia palkanlisäyksiä. Kaupungin teknillisten laitosten hallitus anoi oikeutta saada harkinnan jälkeen myöntää palkanlisäyksiä yhteismäärärahoista palkatuille viranpitäjille, mutta rahatoimikamari päätti⁶⁾ evätä anomuksen, koska näiden viranpitäjain palkkauksen määrääminen kuului kamarin oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Samoin kaupungin yleisten töiden hallitus toi esiin, että yhteismäärärahoista palkattujen viranpitäjain luokittelusta oli usein ollut pakko poiketa myöntämällä heille henkilökohtaisia palkanlisäyksiä ja ettei luokitusta nykyisissä oloissa voitu pitää voimassa, minkä johdosta hallituksen saadakseen päteviä työvoimia pysymään kaupungin palveluksessa ja uusia sellaisia kiinnitetyksi oli ollut pakko tehdä yksilyisiä vakinaisia palkkasopimuksia, ja anoi hallitus, että rahatoimikamari hyväksyisi tämän toimenpiteen. Kamari päätti⁷⁾ kuitenkin huomauttaa, ettei sillä ollut oikeutta antaa tällaista valtuutta, vaan ainoastaan erikoistapauksissa tehtyjen esitysten johdosta myöntää palkankorotuksia tai henkilökohtaisia palkanlisäyksiä.

Anomus työläisten palkkain korottamisesta. Rahatoimikamari epäsi⁸⁾ Helsingin kaupungin työntekijain keskusneuvoston tekemän anomuksen, että kaupungin työläisten palkkoja korotettaisiin 20 % kesäkuun 15 p:stä lukien, koska kaupunginvaltuusto oli päättänyt⁹⁾, että kaupungin viranpitäjain ja työläisten kolmannen vuosineljänneksen palkat maksettaisiin IV palkka-asteikon mukaan.

Lapsiavustukset. Naisten työtupain johtokunta oikeutettiin⁹⁾ kesäkuun 1 p:n asti maksamaan tuvissa työskenteleville naisille lapsiavustusta 1 markka päivässä jokaista alaikäistä lasta kohden, koska palkkoja muuten olisi ollut

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 22 p. helmik. 249 §. — ²⁾ S:n 25 p. kesäk. 991 §. — ³⁾ Ks. tätä kert. siv. 73. — ⁴⁾ S:n siv. 77. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17 p. kesäk. 2,119 § ja rkmrin pöytäk. 9 p. jouluk. 1,725 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. huhtik. 663 §. — ⁷⁾ S:n 2 p. syysk. 1,194 §. — ⁸⁾ S:n 1 p. heinäk. 1,015 §. — ⁹⁾ Rkmrin pöytäk. 11 p. tammik. 55 §.

korotettava ja ne silloin olisivat korkeammat yksityisten työnantajain maksamia palkkoja.

Luontoisedut sairaustapauksissa. Rahatoimikamari päätti¹⁾ köyhäinhoitohallituksen tiedustelun johdosta ilmoittaa, ettei luontoisetuja nauttivan viranpitäjän tarvinnut maksaa vuokraa asunnostaan sairautensa ajalta, jos kaupunki otti sen käytettäväkseen; samoin oli sairas viranpitäjä vapaa muiden luontoisetujen korvaamisesta, ellei hän voinut niitä käyttää hyväkseen. Korvauksen suorittamisesta luontoiseduista kesäloman aikana oli aikaisemmin tehty päätös²⁾.

Viransijaisuuspalkkiot. Rahatoimikamari päätti³⁾ että milloin viranpitäjä oli määrätty hoitamaan korkeampaan palkkaluokkaan kuuluvaa tointa ja hänelle tästä oli maksettava korvausta kaupungin varoista, tämän korvauksen tuli vastata ylempään luokkaan kuuluvan toimen pohjapalkkaa ole-matta kuitenkin pienempi kuin viranpitäjän aikaisempi palkka ikälisäyksineen; kuukautta lyhyemmältä ajalta ei korvausta maksettaisi. Sittemmin rahatoimikamari päätti⁴⁾, että kansakoulunopettajille ja -opettajattarille, jotka olivat määrättyt hoitamaan korkeampaan palkkaluokkaan kuuluvaa virkaa, oli maksettava viimeainittuun virkaan liittyvä pohjapalkka kuukautta lyhyemmältäkin ajalta, koska korkeamman viran hoitaminen tuntuvasti lisäsi heidän opetusvelvollisuuttansa sekä tuntimäärään että työn laatuun katsoen.

Korvaus ylityöstä. Rahatoimikamari teki päätöksen⁵⁾ kaupungin viranpitäjille ylityöstä maksettavasta korvauksesta ja lähetti⁶⁾ päätöksestä ilmoituksen kaupunginvaltuustolle.

Palkkakysymyksiä. Maaherra hyväksyi⁷⁾ maaliskuun 27 p:nä majoituslautakunnan virkailijoille vuonna 1923 maksetut palkkiot.

Köyhäinhoitolautakunnan anottua, että sen kanslian notaari ja eteisvartija, jotka eivät kuuluneet mihinkään palkkaluokkaan, vaan joilla oli kiinteä palkka, edellisellä 1,000 ja jälkimmäisellä 300 markkaa kuukaudessa, saisivat nostaa palkkansa liukuvan asteikon mukaan samojen perusteiden mukaisesti kuin muut viranpitäjät, rahatoimikamari tähän myöntyen päätti⁸⁾ osoittaa mainituille virkailijoille edelliselle 100 markan ja jälkimmäiselle 30 markan palkankorotuksen kuukaudessa loka—joulukuussa maksettavaksi kamarin käyttövaroista. Samalla kamari päätti kaupunginvaltuustolle esittää, että notaarinvirka sijoitettaisiin siyuvirkain VII palkkaluokkaan.

Talousarviota käsiteltäessä rahatoimikamari päätti⁹⁾ kehoittaa kansantalentarhain johtokuntaa noudattamaan suurempaa yhtenäisyyttä lastentarhain palvelijattarien ja apulaisten palkkaukseen nähden.

Oikeusavustajan apulaisenvirka. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾ tiedustella oikeusaputoimistolta, eikö oikeusavustajan apulaisentoimi voitaisi lakkauttaa, jos sen sijaan perustettaisiin toimistoapulaisentoimi puhtaaksikirjoitusrekisteröinti- y. m. tehtäviä varten.

Ikäkorotusten laskeminen. Suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan tiedusteltua kaupunginvaltuustolta, miltä tililtä muulla paikkakunnalla suoritettun virantoimituksen nojalla kansakoulunopettajille tulevat ikäkorotukset oli suoritettava ja kaupunginvaltuuston katsottua, ettei tällaisessa tapauk-

¹⁾ Rkmin pöytäk. 8 p. tammik. 24 §. — ²⁾ Ks. 1923 vuod. kert. siv. 254. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 8 p. tammik. 17 §. — ⁴⁾ S:n 21 p. maalisk. 403 §. — ⁵⁾ S:n 25 p. tammik. 112 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. siv. 135. — ⁷⁾ Rkmin jstn pöytäk. 16 p. huhtik. 1,393 §; ks. tätä kert. siv. 88. — ⁸⁾ Rkmin pöytäk. 23 p. jouluk. 1,775 §. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 10 p. marrask. 1,572 §. — ¹⁰⁾ S:n 16 p. syysk. 1,259 §.

nessa ollut suoritettava ikäkorotusta¹⁾, päätti²⁾ rahatoimikamari kehoittaa mainittua johtokuntaa antamaan ehdotuksen siitä, miten kuluvana vuonna väärin maksettujen ikäkorotusten suhteen oli meneteltävä, sekä samalla huomauttaa johtokunnalle, että ennenkuin ikäkorotusmäärärahoja saatiin ottaa menosääntöehdotukseen, rahatoimikamarin palkkalautakuntana tuli antaa siihen lupa. Johtokunta ilmoitti tällöin, että milloin tällaisia ikäkorotuksia oli anottu, johtokunta lain säännösten mukaisesti ei ollut voinut tehdä muuta kuin puoltaa anomuksia, ja kansakoulutarkastaja oli niitä kannattanut, koska hän katsoi lain itseään velvoittavan; kun johtokunnan menosääntöehdotukseensa merkitsemä määräraha puheenaolevaa laatua olevia ikäkorotuksia varten kuitenkin ei sisältynyt kaupunginvaltuuston vahvistamaan menosääntöön, ei näitä ikälisäyksiä myöskään oltu maksettu vuoden varrella. Rahatoimikamari päätti³⁾ kehoittaa johtokuntaa tarkoin noudattamaan kaupunginvaltuuston kesäkuun 14 p:nä 1922 kansakoulunopettajien palkkaeduista tekemää päätöstä.

Ulosottoapulaiset E. Nordström, A. Parvio ja H. Pettersson, jotka aikaisemmin olivat toimineet kaupunginvoudinkonttorin ylimääräisinä apulaisina, palkattuina maistraatin käytettäväksi annetusta määrärahasta kunnallislisverojen perimisen jouduttamiseksi, ja jotka tammikuun 1 p:nä 1924 oli siirretty konttorin n. s. vakinaiselle osastolle, oikeutettiin⁴⁾ ikäkorotuksen saamiseksi lukemaan hyväkseen ylimääräisinä palvelemissa aika.

Kaupunginvaltuuston huhtikuun 2 p:nä tekemän päätöksen⁵⁾ mukaisesti oikeutettiin⁶⁾ köyhäinhuoltolautakunnan kirjurinapulainen E. Roos saamaan sama palkka, joka hänellä aikaisemmin ylimääräisenä apulaisena oli ollut.

Lastensuojelulautakunnan kanslistit D. Kangas ja G. Boldt olivat anoneet, että he ikäkorotuksen saamiseksi saisivat lukea hyväkseen sen ajan, jonka he vakinaisina olivat olleet lautakunnan palveluksessa, edellinen syyskuun 1 p:stä 1919, jälkimmäinen toukokuun 1 p:stä 1920, sekä maininneet, että he aluksi olivat saaneet palkan yhteismäärärahoista ja että lautakunta oli ehdottanut heidät vuoden 1922 alusta siirrettäviksi vakinaiseen palkkasääntöön, mutta että tämä oli tapahtunut vasta vuoden 1923 alusta, koska kaupunginvaltuusto vasta vuoden 1922 kuluessa oli tehnyt asiaa koskevan päätöksen⁷⁾; heidän palkkojaan ei tällöin oltu korotettu. Samaten oli kanslianhoidattajat C. Nyström, joka oli toiminut kasvatustalautakunnan kanslistina tammikuun 15 p:stä 1915 ja tammikuun 1 p:stä 1922 saanut korotetun pohjapalkan ynnä kaksi ikälisäystä, vaikka hän edellä mainitusta syystä vuonna 1922 oli saanut palkan yhteismäärärahoista, ja vuoden 1923 alusta oli siirretty vakinaiseen menosääntöön saamatta kuitenkin enää nauttia ikälisäystä, viitaten kaupunginvaltuuston huhtikuun 2 p:nä tekemään päätökseen⁸⁾ anonut sen palkkaetujen vähennyksen korvaamista, jonka hän oli kärsinyt menettäessään ikälisäyksensä. Rahatoimikamari päätti⁹⁾, että puheena olevat kolme viranpitäjää sekä lisäksi kanslianhoidattajat A. Aminoff ja M. Tavaststjerna saisivat ikälisäyksen kolmen vuoden palveluksesta tammikuun 1 p:stä 1925 lukien.

Kaupunginkirjaston johtokunta anoi, että alemman palkkaluokan amanuenssi A. Kokkonen oikeutettaisiin helmikuun 1 p:stä 1925 saamaan korotus kolmen vuoden palveluksesta, mutta koska hänellä tammikuun 1 p:nä 1924

¹⁾ Ks. tätä kert. siv. 86. — ²⁾ Rkmin pöytäk. 25 p. kesäk. 971 §. — ³⁾ S:n 23 p. syysk. 1,293 §. — ⁴⁾ S:n 13 p. toukok. 779 §. — ⁵⁾ Ks. tätä kert. siv. 85. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 17 p. kesäk. 938 §; ks. 1923 vuod. kert. siv. 228. — ⁷⁾ Ks. 1922 vuod. kert. siv. 71. — ⁸⁾ Ks. tätä kert. siv. 85. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 27 p. toukok. 837 §.

oli ollut toinen virka ja amanuenssintoimi vain sivutoimena, päätti¹⁾ rahatoimikamari, että hän ikäkorotuksen saamiseksi saisi lukea hyväkseen ainoastaan viime mainitun päivän jälkeisen ajan.

Sähkölaitoksen apulaiskirjanpitäjä H. Mellin esitti, että hän oli ollut laitoksen palveluksessa 12 vuotta, siitä laskujen tarkastajana vuodesta 1916 maaliskuun 15 p:nä 1922, jolloin hän astui kirjanpitäjätöimeen saamatta silloin mitään palkankorotusta. Palkkain järjestelyssä hän jäi ilman ikälisäystä, jonka hän olisi saanut, jos edelleen olisi ollut entisessä virassaan, minkä johdosta hän huomauttaen, että molemmat virat oli katsottu samanarvoisiksi, anoi oikeutta nauttia ikälisäystä. Rahatoimikamari oikeutti²⁾ hänet vuoden 1924 alusta saamaan ikälisäyksen kuuden vuoden ja huhtikuun 1 p:stä 1926 ikälisäyksen kymmenen vuoden palveluksesta.

Sittenkuin kaupunginvaltuusto toukokuun 7 p:nä oli oikeuttanut sähkölaitoksen lämmittäjän K. Knuutilan ikälisäyksen saamiseksi lukemaan hyväkseen koko sen ajan, jonka hän oli ollut toimessaan, oli Knuutila anonut ikälisäystä tammikuun 1 p:stä lähtien, jota vastoin kaupungin teknillisten laitosten hallitus katsoen, ettei kaupunginvaltuuston edellä mainitulle päätökselle ollut annettava taannehtivaa vaikutusta, oli suorittanut hänelle ikälisäystä vasta toukokuun 1 p:stä. Rahatoimikamari myöntyi³⁾ Knuutilan anomukseen.

Rahatoimikamari oikeutti⁴⁾ sähkölaitoksen virtaosaston johtajan A. Lagercrantzin ikälisäyksen saamiseksi lukemaan hyväkseen virka-aikansa laitoksen toimisto-osaston esimiehenä, koska virat olivat samanarvoiset, sekä kansakoulun taloudenhoitajan S. Ojanteen samassa tarkoituksessa lukemaan hyväkseen virkavuotensa aikaisemmissa viroissaan.

Kaisaniemen kansakoulun vahtimestari ja lämmittäjä H. A. Blomster, jonka näön heikentymisen johdosta oli ollut pakko luopua 6 vakinaiseen palkkaluokkaan kuuluvasta Nikkilän mielisairaalan koneenkäyttäjätöimestä, oikeutettiin⁵⁾ ikälisäyksen saamiseksi lukemaan hyväkseen virka-aikansa viime mainituissa toimissa.

Suomenkielisten kansakoulujen kanslian vahtimestari P. J. Salakari, joka oli siirretty⁶⁾ ylempään palkkaluokkaan, oikeutettiin⁷⁾ jatkuvasti nauttimaan ikäkorotusta kymmenen vuoden palveluksesta.

Rahatoimikamari epäsi seuraavain henkilöiden anomukset saada ikälisäykseen nähden lukea hyväkseen ajan, jonka he olivat palvelleet muussa alemmpipalkkaisessa toimessa tai ylimääräisinä: sosialilautakunnan kanslistin H. Helkeniemen⁸⁾, köyhäinholautakunnan tarkastajan L. Winterin⁹⁾, sähkölaitoksen mittaritoimiston johtajan B. Anderssonin¹⁰⁾, Solhemin lastentarhan johtajattaren T. Cloubergin¹⁰⁾ ja Suomenlinnan lastentarhan johtajattaren L. Waltosen¹⁰⁾ sekä viime mainitun koulun opettajattaren M. Åbergin¹¹⁾, suomenkielisten kansakoulujen veistonopettajanapulaisen P. Paldaniuksen¹²⁾ ja Kaisaniemen kansakoulun lämmittäjän A. Helanderin¹³⁾.

Viranpitäjään luokitus. Oikeuttaen asianomaiset laitokset merkitsemään vuoden 1925 menosääntöön määrärahat allamainittuja uusia yhteismäärärahoista palkattavia virkoja varten, kamari päätti sijoittaa nämä virat alempana mainittuihin palkkaluokkiin:

¹⁾ Rkmin pöytäk. 5 p. jouluk. 1,700 §. — ²⁾ S:n 8 p. tammik. 31 §. — ³⁾ S:n 5 p. jouluk. 1,703 §. — ⁴⁾ S:n 26 p. maalisk. 427 § ja 23 p. syysk. 1,294 §; ks. tätä kert. siv. 85. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 23 p. syysk. 1,297 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. siv. 79. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 21 p. lokak. 1,491 §. — ⁸⁾ S:n 26 p. maalisk. 429 §. — ⁹⁾ S:n 9 p. syysk. 1,221 §. — ¹⁰⁾ S:n 9 p. syysk. 1,222 §. — ¹¹⁾ S:n 23 p. syysk. 1,300 §. — ¹²⁾ S:n 30 p. syysk. 1,343 §; ks. tätä kert. siv. 87. — ¹³⁾ Rkmin pöytäk. 28 p. lokak. 1,520 §.

kaksi tuberkulootisten tiedonantotoimiston ja poliklinikan lysoolipesijätärtä 8 luokkaan¹⁾;

Nikkilän mielisairaalan pesuapulaisen 3 luokkaan²⁾;

kaksi saman sairaalan palvelijatarta 1 luokkaan²⁾;

kaksi Kivelän sairaalan renkiä 6 luokkaan²⁾;

saman sairaalan siivojattaren 1 luokkaan²⁾; sekä

sähkölaitoksen konttoriapulaisen 14 luokkaan, syyskuun 1 p:stä lukien³⁾.

Rahatoimikamari päätti⁴⁾ lakkauttaa yhden 16 yhteispalkkaluokkaan kuuluneen kaasulaitoksen konttoriapulaisentoimen ja sen sijaan perustaa 18 luokkaan kuuluvan sivutuotteiden myynnin esimiehen toimen.

Seuraavat yhteismäärärahoista palkatut viranpitäjät siirrettiin ylempään palkkaluokkaan:

kaupungintalon (Pohj. Esplanadikadun 11—13) lämmittäjä H. Gustafsson 11:nnestä 12 luokkaan, tammikuun 1 p:stä 1925 lukien⁵⁾;

tilastokonttorin ylim. amanuenssi E. Ruuth 13:nnestä 14 luokkaan tammikuun 1 p:stä lukien⁶⁾;

vesijohtolaitoksen rahastaja 13:nnestä 14 luokkaan toukokuun 1 p:stä lukien⁷⁾;

yksi kaasulaitoksen konttoriapulainen 14:nnestä 15 luokkaan, kaksi saman viran haltijaa 13:nnestä 14 luokkaan ja yksi 12:nnestä 13 luokkaan huhtikuun 1 p:stä lukien⁸⁾;

kaasu- ja sähkölaitosten rahastajat 13:nnestä 14 luokkaan tammikuun 1 p:stä lukien⁹⁾;

kaasu- ja sähkölaitosten mittarinlukijat 11:nnestä 12 luokkaan toukokuun 1 p:stä lukien¹⁰⁾;

yksi sähkölaitoksen teknillisen osaston konekirjoittajan toimi, jonka haltijalle oli uskottuna myöskin kirjeenvaihdon hoito ja muita konttoritehtäviä, minkä johdosta häneltä vaadittiin kielitaitoa, 12:nnestä 14 luokkaan, heinäkuun 1 p:stä lukien¹¹⁾; sekä

rakennuskonttorin katuosaston johtaja insinööri G. Nyström 22:sesta 23 luokkaan ja konttorin kaupunginasemakaavaosaston piirustaja F. Koppel 16:nnestä 18 luokkaan, syyskuun 1 p:stä lukien¹²⁾.

Rakennuskonttorin huonerakennusosaston arkkitehti P. Blomstedt siirrettiin¹²⁾ 21 yhteispalkkaluokkaan ja konttorin arkistonhoitaja 1 luokkaan.

Puhtaanapitohallitus oikeutettiin¹³⁾ korottamaan laitoksen työnjohtajien palkkoja, jotka aikaisemmin oli maksettu sen työmäärärahoista 4, 5, 6 ja 7 yhteispalkkaluokan mukaisesti ja maksamaan ne maaliskuun 1 p:stä lukien lähinnä korkeamman palkkaluokan mukaan ehdoin, ettei työmäärärahoja tämän johdosta ylitetty.

Henkilökohtaisia pankanlisäyksiä myönnettiin rakennuskonttorin satamaosaston insinöörille F. Seidererille 800 markkaa kuukaudessa kuluvalta vuodelta¹⁴⁾, rakennuskonttorin huonerakennusosaston konttoriapulaiselle H. Sylvanderille 400 markkaa kuukaudessa kesäkuun 1 p:stä lukien¹⁵⁾ ja rakennuskonttorin kaupunginasemakaavaosaston piirustajalle A. Tammilehdolle 300 markkaa kuukaudessa syyskuun 1 p:stä lukien¹⁶⁾.

¹⁾ Rkm:n pöytäk. 4 p. marrask. 1,548 §. — ²⁾ S:n 22 p. heinäk. 1,077 §. — ³⁾ S:n 2 p. syysk. 1,197 §. — ⁴⁾ S:n 2 p. toukok. 731 §. — ⁵⁾ S:n 28 p. lokak. 1,521 §. — ⁶⁾ S:n 11 p. tammik. 60 §. — ⁷⁾ S:n 15 p. huhtik. 663 §. — ⁸⁾ S:n 26 p. maalisk. 426 §. — ⁹⁾ S:n 25 p. tammik. 114 §. — ¹⁰⁾ S:n 15 p. huhtik. 665 §. — ¹¹⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,031 §. — ¹²⁾ S:n 30 p. syysk. 1,346 §. — ¹³⁾ S:n 4 p. maalisk. 321 §. — ¹⁴⁾ S:n 22 p. tammik. 101 §. — ¹⁵⁾ S:n 27 p. toukok. 840 §. — ¹⁶⁾ S:n 30 p. syysk. 1,346 §.

Vahvistettuja palkkoja. Rahatoimikamari myönsi alempana mainituille viranpitäjille palkkaa tai palkkiota seuraavat määrät:

sille henkilölle, jolle maistraatin ja raastuvanoikeuden huoneistojen sisäinen hoito sekä laitosten irtaimiston valvonta oli uskottu, 300 markkaa kuukaudessa tammikuun 1 p:stä 1925 lukien maksettavaksi kamarin käyttövaroista ¹⁾;

viiden kuukauden ajaksi toimeensa otetulle rahatoimikamarin asiamiesosaston apulaiselle 3,500 markkaa kuukaudessa ²⁾;

rahatoimikamarin kanslian vahtimestarinapulaiselle E. Ahlströmille 770 markkaa lokakuun 1 p:stä lukien; korotus, 70 markkaa kuukaudessa, oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista ³⁾;

everstiluutnantti I. Lydmanille kaupungin virutushuoneiden valvonnasta 250 markkaa kuukaudessa kesäkuun 1 p:stä lukien ⁴⁾;

talonisännöitsijä K. Gustavsonille kaupungin hätäasuntojen valvonnasta 1,200 markkaa kuukaudessa tammikuun 1 p:stä lukien maksettavaksi rahatoimikamarin käyttövaroista ⁵⁾;

notaari S. Puraselle kaupungin halkojen jakelun hoidosta kamarin käyttövaroista 1,000 markkaa kuukaudessa ⁶⁾ sekä

halkokonttorin liikeasiain selvittelystä marraskuun 1 p:n 1923 ja marraskuun 1 p:n 1924 välisenä aikana samoista varoista 800 markkaa kuukaudessa ⁷⁾;

enintään neljäksi kuukaudeksi marraskuun 1 p:stä lukien revisionikonttorin palvelukseen otetulle tilapäiselle apulaiselle 1,200 markkaa kuukaudessa maksettavaksi kamarin käyttövaroista ⁸⁾;

urheilulautakunnan sihteerille 300 markkaa kuukaudessa tammikuun 1 p:stä lukien maksettavaksi rahatoimikamarin käyttövaroista ⁹⁾;

seuraaville maitolaboratorin viranpitäjille: eläinlääkäri H. Tallqvistille 1,500 markkaa, näytteenottaja E. Kuhlmanille 1,450 markkaa, laboratorinapulaiselle R. Tandefeltille 1,055 markkaa sekä vahtimestari H. Martinmäelle 1,055 markkaa menosääntöön maidontarkastuksen laajentamista varten merkitystä määrärahasista ¹⁰⁾;

keskussairaalan käyttöohjelmaa laatimaan asetetun komitean palvelukseensa ottamalle arkkitehdille E. Forsmanille 7,000 markkaa kuukaudessa helmikuun 1 p:n ja syyskuun 30 p:n väliseltä ajalta ¹¹⁾;

Bengtsårin kasvatuslaitoksessa puhjenneen trakoomikultaudin johdosta laitoksen palvelukseen otetulle sairaanhoitajattarelle 1,200 markkaa kuukaudessa, kuitenkin enintään 6,000 markkaa, maksettavaksi kamarin käyttövaroista ¹²⁾;

kirjaltajain yhdenpäivänkoulun latomisen opettajalle 30,000 markkaa vuodessa syyskuun 1 p:stä lukien ¹³⁾;

yleisen ammattilaiskoulun johtajalle mainitun toimen hoidosta 6,000 markkaa vuodessa tammikuun 1 p:stä 1925 lukien ¹⁴⁾;

yhdelle rakennuskonttorin huonerakennusosaston ylimääräiselle konttoriapulaiselle kuuden kuukauden ajalta 1,300 markkaa kuukaudessa ¹⁵⁾; sekä

¹⁾ Rkmin pöytäk. 2 p. jouluk. 1,687 §. — ²⁾ S:n 10 p. kesäk. 909 §. — ³⁾ S:n 23 p. jouluk. 1,779 §. — ⁴⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,042 §. — ⁵⁾ S:n 5 p. helmik. 178 §. — ⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 30 p. tammik. 477 §; ks. 1923 vuod. kert. siv. 232. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 2 p. jouluk. 1,698 §; ks. 1923 vuod. kert. siv. 232. — ⁸⁾ Rkmin pöytäk. 28 p. lokak. 1,536 §. — ⁹⁾ S:n 5 p. helmik. 176 §. — ¹⁰⁾ Rkmin jstn pöytäk. 20 p. helmik. 779 §. — ¹¹⁾ S:n 27 p. helmik. 820 §. — ¹²⁾ Rkmin pöytäk. 29 p. heinäk. 1,096 §. — ¹³⁾ S:n 26 p. syysk. 1,323 §. — ¹⁴⁾ S:n 3 p. lokak. 1,373 §. — ¹⁵⁾ S:n 30 p. syysk. 1,346 §.

sähkölaitokseen perustetun uuden apulaiskassanhoitajantoimen haltijalle 1,600 markkaa kuukaudessa maksettavaksi laitoksen määrärahasta konttori-apulaisia y. m. varten¹⁾.

Esiteltäessä kaupunginvaltuuston päätöstä²⁾ ylimääräisen palkkion suorittamisesta köyhäinhoidon apulaisjohtajalle J. Jakobssonille lastensuojelulautakunnan huostaansa ottamien lasten hoidosta ja ylläpidosta kaupungille tulevan korvauksen perimisestä rahatoimikamari päätti³⁾ huomauttaa köyhäinhoitolautakunnalle, että puheena oleva tehtävä koski lastensuojelulautakunnan vahvistamien maksujen sekä veloitusta että kannantaa.

Rahatoimikamari vahvisti⁴⁾ kamarin kanslian, työnvälitystoimiston ja rakennustarkastuskonttorin siivoojattarille suoritettavien palkkioiden määrän ja osoitti tarpeelliset lisämäärärahat käyttövaroistaan.

Poliisilaitoksen puunkantajille oli syyskuun 1 p:stä lähtien maksettava halkojen sisäänheitosta, pinoamisesta ja ylökannosta 60 markan hyvitys syleltä; tarpeellinen määrärahan lisäys oli otettava laitoksen lämmitysmäärärahasta⁵⁾.

Luontoisedut. Rahatoimikamari päätti⁶⁾, että kaupungin Vanhassakaupungissa olevissa rakennuksissa asuville vesijohtolaitoksen viranpitäjille tuleva polttoainemäärä oli oleva enintään 1½ syltä koivuhalkoja jokaista asuinhuonetta kohden, 2½ syltä keittiötä varten ja ½ syltä kylpyhuonetta varten, kaikki laskettuna vuotta kohden ja toimitettuna asianomaisen halkovajojen ulkopuolelle.

Kaupunginpuutarhurille tulevat luontoisedut vahvistettiin⁷⁾ seuraaviksi: kaupunginpuutarhan alueella sijaitseva kolmen huoneen ja keittiön huoneisto halkoineen, navettatila yhdelle lehmälle samalta alueelta sekä 2,000 m² puutarhamaata kaupunginpuutarhan ulkopuolelta.

Rahatoimikamari vahvisti⁸⁾ ne poistot, jotka nautittujen luontoisetujen johdosta oli vähennettävä Käpylän alueen kunnallisen sairaanhoitajattaren, lastensuojelulautakunnan lastenkotien ja kasvatustalosten palveluksessa olevien ompelijattarien, keittäjättärien, siivoojattarien ja palvelijattarien sekä sähkölaitoksen ensimmäisen käyttöinsinöörin ja kaupunginpuutarhurin käteis-palkoista.

Viransijaisuuspalkkioita. Rahatoimikamarin vahtimestarinapulaisen kesäloman aikaisen sijaisen palkkaamiseksi kamari osoitti⁹⁾ käyttövaroistaan enintään 1,000 markkaa; sittemmin otettiin¹⁰⁾ nuorukainen A. Salakari kamarin kanslian vahtimestarinapulaisen sijaiseksi elokuun ajaksi ja hänelle maksettiin mainituista varoista 500 markan palkkio.

Kaupunginkamreeri P. J. Björkille, joka helmikuun ajaksi oli vapautettu¹¹⁾ vakinaisista virkatehtävistään laatiakseen ehdotuksen kannantalaitoksen uudestijärjestämiseksi¹²⁾, oli rahatoimikamarin käyttövaroista suoritettava¹³⁾ palkkio, joka vastasi hänen vakinaista palkkaansa. Kaupunginkamreerin virkavapauden aikaisen sijaisen tuli myöskin saada¹³⁾ mainituista käyttö-

1) Rkmin pöytäk. 15 p. huhtik. 664 §. — 2) Ks. 1923 vuod. kert. siv. 219 ja tätä kert. siv. 88. — 3) Rkmin pöytäk. 26 p. helmik. 272 §. — 4) S:n 5 p. helmik. 159 § ja 23 p. jouluk. 1,776 § sekä rkmin jstn pöytäk. 30 p. huhtik. 1,612 §. — 5) Rkmin pöytäk. 3 p. lokak. 1,384 §. — 6) Rkmin pöytäk. 25 p. kesäk. 976 §. — 7) S:n 4 p. marrask. 1,545 §. — 8) S:n 12 p. helmik. 208 §, 5 p. helmik. 174 §, 15 p. tammik. 76 § ja 4 p. marrask. 1,545 §. — 9) S:n 30 p. toukok. 877 §. — 10) S:n 19 p. elok. 1,175 §. — 11) Ks. tätä kert. siv. 280. — 12) Ks. 1921 vuod. kert. siv. 303. — 13) Rkmin pöytäk. 29 p. tammik. 150 §; päätös pantiin toimeen siten, että kamreeri Björk nosti vakinaisen palkkansa ja ainoastaan viransijaisuuspalkkio suoritettiin kamarin käyttövaroista.

varoista kamreeri Björkin palkkaa vastaava palkkio. Myöhemmin tehdyn päätöksen ¹⁾ nojalla saatiin sijaispalkkio käyttää tarpeellisten ylimääräisten apulaisten palkkaamiseen. Sittenkuin kamreeri Björkille oli myönnetty ²⁾ edelleen 6 viikon virkavapaus, osoitti ³⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 7,500 markkaa eräiden virkain hoidattamiseksi samoin kuin mahdollisesti tarvittavien ylimääräisten työvoimain palkkaamiseksi rahatoimikonttoriin mainituksi ajaksi.

Rahatoimikonttorin siivoojattarien kesälomasijaisten palkkaamiseksi rahatoimikamari osoitti ⁴⁾ käyttövaroistaan 700 markkaa.

Rahatoimikamarin puhelinkeskuksenhoitajan sijaisen palkkaamiseksi kamari osoitti ⁵⁾ käyttövaroistaan 800 markkaa puhelinkeskusta varten olevasta määrärahasta.

Talonisännöitsijän kesäloman aikaisen sijaisen palkkaamiseksi rahatoimikamari osoitti ⁶⁾ 3,000 markkaa ja talonisännöitsijän kanslia-apulaisen sijaisen palkkaamiseksi 1,200 markkaa maksettavaksi kaupungin kiinteän omaisuuden menosäännön sekalaisten menojen määrärahasta.

Kaupungintalon (ent. seurahuoneen) yövartijan sijaisen palkkaamiseksi rahatoimikamari osoitti ⁷⁾ käyttövaroistaan 800 markkaa.

Sijaisten palkkaamiseksi Ruoholahden ja Sörnäsän rantatien virutushuoneiden järjestysmiesten kesäloman ajaksi rahatoimikamari osoitti ⁸⁾ käyttövaroistaan yhteensä 600 markkaa.

Sijaisen palkkaamiseksi kansanpuistojen valvojalle tämän kesäloman ajaksi rahatoimikamari osoitti ⁹⁾ 1,500 markkaa tähän tarkoitukseen menosääntöön merkitystä määrärahasta.

Satamahallituksen kanslian kirjuriapulaisen sijaisen palkkaamiseksi rahatoimikamari osoitti ¹⁰⁾ käyttövaroistaan 1,000 markkaa.

Terveystenhoitolautakunnan sihteerin A. Tuomisen kesäloman aikaisen sijaisen palkkaamiseksi rahatoimikamari osoitti ¹¹⁾ käyttövaroistaan 900 markkaa.

Sijaisen palkkaamiseksi siksi ajaksi, jolloin Käpylän alueen kunnallisella sairaanhoitajattarella oli kesälomaa, rahatoimikamari osoitti ¹²⁾ käyttövaroistaan 1,200 markkaa.

Sittenkuin sairaalatarkastaja G. Palanderille oli myönnetty virkavapautta ulkomaille tehtävää tutkimusmatkaa varten ja sairaalain tiliviraston kamreeri A. Danielson oli määrätty oman virkansa ohella hoitamaan sairaalatarkastajan virkaa, osoitti ¹³⁾ rahatoimikamari käyttövaroistaan 2,000 markan sijaispalkkion.

Useimmissa yllämainituissa tapauksissa rahatoimikamari päätti kehoittaa asianomaisia virastoja merkitsemään menosääntöehdotuksiinsa tarpeelliset sijaismäärärahat.

Sekalaisia palkkioita. Kunnallisverojen kantoa varten otettujen tilapäisten rahastonhoitajain palkkio korotettiin ¹⁴⁾ 175 markasta 200 markkaan päivältä ja tarkastajain palkkio 60 markasta 70 markkaan päivältä.

Rahatoimikamari osoitti ¹⁵⁾ käyttövaroistaan 1,200 markkaa niiden rahatoimikonttorin viranpitäjain palkkioiksi, jotka olivat avustaneet talousarvion käsittelyssä.

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 30 p. tammik. 502 §. — ²⁾ Ks. tätä kert. siv. 155. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 15 p. huhtik. 642 §. — ⁴⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,041 §. — ⁵⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,051 §. — ⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 21 p. toukok. 1,876 §. — ⁷⁾ S:n 21 p. toukok. 1,875 §. — ⁸⁾ S:n 7 p. elok. 2,516 § ja 3 p. syysk. 2,659 §. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 1 p. heinäk. 1,002 §. — ¹⁰⁾ S:n 29 p. heinäk. 1,094 §. — ¹¹⁾ S:n 17 p. kesäk. 937 §. — ¹²⁾ S:n 1 p. heinäk. 1,012 §. — ¹³⁾ S:n 3 p. lokak. 1,375 §. — ¹⁴⁾ S:n 23 p. syysk. 1,284 §. — ¹⁵⁾ S:n 9 p. jouluk. 1,718 §.

Sen komitean sihteerille, joka oli laatinut ehdotuksen uudeksi poliisijärjestykseksi, osoitettiin¹⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista 3,500 markkaa ja komitean vahtimestarille 280 markkaa.

Uuden poliisijärjestysehdotuksen suomentamisesta myönnettiin²⁾ kielenkääntäjä K. V. Puuskalle 1,000 markan palkkio, joka oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

Insinööri O. W. Fagerholmille myönnettiin³⁾ 3,000 markan palkkio eräiden höyrykattilain tarkastuksesta; määrä oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

Rakennuskonttorin piirtäjälle E. Monnille myönnettiin⁴⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista 1,000 markan palkkio Hertonäsin huvilain valvonnasta.

Poliisikonstaapeli K. Spaakille myönnettiin⁵⁾ niinikään kamarin käyttövaroista 200 markkaa Forsbyn työväenasuntojen hoidosta.

Kalastaja G. A. Liljebergille myönnettiin⁶⁾ 300 markkaa kaupungin vesissä tapahtuvan puutavarain lauttauksen valvonnasta; palkkio oli suoritettava menosääntöön tähän tarkoitukseen merkitystä määrärahasista.

Rahatoimikamari myönsi⁷⁾ käyttövaroistaan 2,700 markkaa palkkioiksi sen sovinto-oikeuden puheenjohtajalle ja jäsenille, joka oli käsitellyt kaupungin ja Jyväskylän—Päijänteen laivaosakeyhtiön välistä riitakysymystä.

Viransijaisuuspalkkiolta viranpitäjän sairauden ajalta rahatoimikamari myönsi seuraavissa tapauksissa ja allamainitut määrät tätä tarkoitusta varten menosääntöön merkitystä määrärahasista:

maistraatin notaarin A. Tuomisen sijaiselle loka—joulukuun ajalta 1923 sekä huhti- ja toukokuulta 1924 600 markkaa kuukaudelta⁸⁾;

maistraatin kanslistin E. Ahlmanin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,300 markkaa kuukaudelta⁹⁾;

toisen julkisen notaarin W. Toppeliuksen sijaiselle joulukuun 7 p:n 1923 ja tammikuun 5 p:n 1924 väliseltä ajalta 1,200 markkaa sekä heinä- ja elokuulta 1924 2,750 markkaa kuukaudelta¹⁰⁾;

ulosottoapulaisen N. T. Helinin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,835 markkaa kuukaudelta¹¹⁾;

vanhemman oikeusneuvosmiehen A. Wendellin sijaiselle toukokuun 3 ja 24 p:n väliseltä ajalta 1,500 markkaa, minkä ohessa oikeusneuvosmies Wendellille rahatoimikamarin käyttövaroista osoitettiin 947:64 markkaa menetetyn puheenjohtajanpalkkion ja haastelunastuksen korvaukseksi¹²⁾;

vanhemman oikeusneuvosmiehen I. Bläfieldin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 2,000 markkaa, minkä ohessa neuvosmies Bläfieldille rahatoimikamarin käyttövaroista osoitettiin 975 markkaa menetetyn puheenjohtajanpalkkion sekä haastelunastuksen korvaukseksi¹³⁾;

rahatoimikamarin asiamiesosaston konttorikirjurin D. Hohenthalin sijaiselle neljän viikon ajalta 1,100 markkaa¹⁴⁾;

rahatoimikonttorin konttorikirjurin H. Rikbergin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,600 markkaa kuukaudelta¹⁵⁾;

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 15 p. heinäk. 2,384 §. — ²⁾ S:n 15 p. heinäk. 2,294 §. — ³⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,490 §. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 30 p. jouluk. 1,790 §. — ⁵⁾ Rkmin jstn pöytäk. 10 p. jouluk. 4,209 §. — ⁶⁾ S:n 3 p. kesäk. 1,922 §. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 7 p. elok. 1,110 §. — ⁸⁾ S:n 8 p. tammik. 29 § ja Rkmin jstn pöytäk. 9 p. huhtik. 1,363 § ja 30 p. huhtik. 1,609 §. — ⁹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 10 p. kesäk. 2,089 § ja Rkmin pöytäk. 2 p. syysk. 1,207 §. — ¹⁰⁾ Rkmin jstn pöytäk. 16 p. tammik. 171 § ja Rkmin pöytäk. 30 p. toukok. 874 §. — ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 12 p. helmik. 207 §. — ¹²⁾ Rkmin jstn pöytäk. 10 p. kesäk. 2,090 §. — ¹³⁾ Rkmin pöytäk. 30 p. toukok. 875 §. — ¹⁴⁾ Rkmin jstn pöytäk. 12 p. maalisk. 987 §. — ¹⁵⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. maalisk. 314 § ja Rkmin jstn pöytäk. 2 p. huhtik. 1,287 §.

- rahatoimikonttorin ylimääräisen konttorikirjurin H. Wärnhjelmin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,300 markkaa ¹⁾;
- rahatoimikonttorin ylimääräisen konttorikirjurin A. Rönnbäckin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,300 markkaa ²⁾;
- rahatoimikonttorin ylimääräisen apulaisen A. Happosen sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,200 markkaa ³⁾;
- satamakannantakonttorin vahtimestarin W. Strömsténin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 2,600 markkaa ⁴⁾;
- rakennustarkastaja M. Gripenbergin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 8,000 markkaa ⁵⁾;
- työnvälitystoimiston apulaisen E. Bauerin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,400 markkaa ⁶⁾;
- kaupunginmuseon vahtimestarin ja lämmittäjän O. Salinin sijaiselle tammikuun 1 p:stä 21 p:än 600 markkaa ⁷⁾;
- terveydenhoitolautakunnan sihteerin A. Tuomisen sijaiselle huhti- ja touko-kuulta 900 markkaa kuukaudelta ⁸⁾;
- terveydenhoitolautakunnan toimiston päivystäjän M. Snellmanin sijaiselle marraskuun 14 p:n ja joulukuun 31 p:n väliseltä ajalta 1,500 markkaa ⁹⁾;
- terveydenhoitolautakunnan toimiston tiedonantojen noutajan H. Leschin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,260 markkaa ¹⁰⁾;
- terveyspoliisin kaitsijan J. Roosin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,500 markkaa kuukaudelta ¹¹⁾;
- ammattientarkastaja I. Grönbergin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,200 markkaa ¹²⁾;
- terveyspoliisin lysoolipesijättären E. Raatikaisen sijaiselle elokuun 15 p:n ja syyskuun 30 p:n väliseltä ajalta 1,200 markkaa ¹³⁾;
- tuberkuloosipoliklinikan ylihoitajattaren E. Åbergin sijaisille kahden kuukauden ajalta 1,150 markkaa kuukaudelta ¹⁴⁾;
- terveydellisten tutkimusten laboratorioin bakteriologisen osaston johtajan vapaah. A. de la Chapellen sijaiselle kahden kuukauden ajalta 1,500 markkaa kuukaudelta ¹⁵⁾;
- lihantarkastusaseman päiväkirjanpitäjän U. Forssellin sijaiselle kymmenen päivän ajalta 430 markkaa ¹⁶⁾;
- lihantarkastusaseman triküinintutkijan I. Berglundin sijaisille 17 päivän ajalta joulukuussa 1923 ja tammikuussa 1924 sekä lokakuun 1 ja 8 p:n väliseltä ajalta yhteensä 1,034: 30 markkaa ¹⁷⁾;
- lihantarkastusaseman leijmaajan B. Wulffin sijaiselle 9 päivältä vuonna 1923 405 markkaa ¹⁸⁾;
- lihantarkastusaseman kantajan J. Träskmanin sijaiselle syyskuun 29 p:n ja lokakuun 11 p:n väliseltä ajalta 480 markkaa ¹⁹⁾;
- maitolaboratorioin pesijättären M. Martinmäen sijaiselle tammikuun 8 ja 23 p:n väliseltä ajalta 500 markkaa ²⁰⁾;

¹⁾ Rkmin pöytäk. 25 p. kesäk. 975 §. — ²⁾ S:n 8 p. tammik. 16 §. — ³⁾ Rkmin jstn pöytäk. 17 p. kesäk. 2,156 §. — ⁴⁾ S:n 17 p. syysk. 2,937 §. — ⁵⁾ S:n 14 p. toukok. 1,754 §. — ⁶⁾ S:n 29 p. lokak. 3,605 §. — ⁷⁾ S:n 5 p. maalisk. 930 §. — ⁸⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,460 § ja 21 p. toukok. 1,872 §. — ⁹⁾ S:n 26 p. marrask. 4,074 § ja 18 p. jouluk. 4,353 §. — ¹⁰⁾ S:n 6 p. helmik. 548 § ja 5 p. maalisk. 929 §. — ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 3 p. lokak. 1,376 §. — ¹²⁾ Rkmin jstn pöytäk. 20 p. maalisk. 1,094 §. — ¹³⁾ Rkmin pöytäk. 2 p. syysk. 1,196 §. — ¹⁴⁾ S:n 11 p. marrask. 1,575 §. — ¹⁵⁾ S:n 15 p. heinäk. 1,040 §. — ¹⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 23 p. tammik. 346 §. — ¹⁷⁾ S:n 23 p. tammik. 343 § ja Rkmin pöytäk. 14 p. lokak. 1,454 §. — ¹⁸⁾ Rkmin jstn pöytäk. 9 p. tammik. 63 §. — ¹⁹⁾ Rkmin pöytäk. 14 p. lokak. 1,454 §. — ²⁰⁾ Rkmin jstn pöytäk. 21 p. toukok. 1,873 §.

Nikkilän mielisairaalan toisen alilääkärin A. Trouppin sijaiselle kahden kuukauden ajalta 2,000 markkaa kuukaudelta ¹⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan kanslianjohtajattaren H. von Creutleinin sijaiselle 6 viikon ajalta 1,350 markkaa ²⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan avustavan kanslianjohtajattaren A. Grönvikin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 900 markkaa ³⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan tarkastajan S. Soldanin sijaiselle 2 viikon ajalta 450 markkaa ⁴⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan tarkastajan L. Winterin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 900 markkaa kuukaudelta ⁵⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan tarkastajan L. Nymanin sijaiselle 4 viikon ajalta 900 markkaa ⁶⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan tarkastajan S. Amirchanjanzin sijaiselle marraskuun 24 p:n ja joulukuun 7 p:n väliseltä ajalta 450 markkaa ⁷⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan diakonissan O. Lyytikäisen sijaiselle kahden kuukauden ajalta 900 markkaa kuukaudelta ⁸⁾;

köyhäinhoidon kassa- ja tiliviraston kirjanpitäjän E. Johanssonin sijaiselle 2 kuukaudelta 3,600 markkaa ⁹⁾;

köyhäinhuoltolautakunnan vahtimestarin Å. Kullbergin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 1,200 markkaa ¹⁰⁾;

kunnalliskodin konttoristin J. Josefssonin sijaiselle 2 kuukaudelta 2,000 markkaa ¹¹⁾;

lastensuojelulautakunnan naisopastajien O. Sarinin ja V. Wessmanin sijaiselle yhden kuukauden ja kahden viikon viransijaisuuksista määrän, joka vastasi 3 palkkaluokan peruspalkkaa IV asteikon mukaan ¹²⁾;

lastensuojelulautakunnan naisopastajan M. Ekholmin sijaiselle 3 viikon ajalta 950 markkaa ¹³⁾;

lastensuojelulautakunnan vahtimestarin H. Niemuran sijaisille 2 kuukauden ajalta 1,200 markkaa kuukaudelta ¹⁴⁾;

Ryttylän kasvatuslaitoksen johtajan T. Röngän sijaiselle 2 kuukauden ajalta 2,500 markkaa kuukaudelta ¹⁵⁾;

Sjötorpin kasvatuslaitoksen johtajattaren E. Antinin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 2,200 markkaa kuukaudelta ¹⁶⁾;

Kullantorpan lastenkodin johtajattaren E. Ahlgrenin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 2,420 markkaa ¹⁷⁾;

Kullantorpan lastenkodin hoitajattaren M. Oksasen sijaiselle marraskuun 15 p:n 1923 ja tammikuun 15 p:n 1924 väliseltä ajalta 550 markkaa kuukaudelta, jolloin vuoden 1923 osalle kuuluva määrä oli suoritettava mainitun vuoden säästyneistä määrärahoista ¹⁸⁾;

Kullantorpan lastenkodin hoitajattaren A. Carlénin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 550 markkaa kuukaudelta ¹⁹⁾;

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 21 p. toukok. 1,878 § ja rkmrin pöytäk. 22 p. heinäk. 1,078 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 9 p. syysk. 1,224 §. — ³⁾ Rkmrin jstn pöytäk 20 p. maalisk. 1,093 §. — ⁴⁾ S:n 9 p. tammik. 55 §. — ⁵⁾ S:n 9 p. tammik. 56 § ja 12 p. maalisk. 1,020 §. — ⁶⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,458 §. — ⁷⁾ S:n 10 p. jouluk. 4,214 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 14 p. lokak. 1,449 § ja 11 p. marrask. 1,577 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16 p. huhtik. 1,459 §. — ¹⁰⁾ S:n 27 p. helmik. 861 §. — ¹¹⁾ S:n 20 p. maalisk. 1,095 §. — ¹²⁾ S:n 3 p. kesäk. 2,005 §. — ¹³⁾ S:n 3 p. jouluk. 4,136 §. — ¹⁴⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,457 ja 3 p. kesäk. 2,004 §. — ¹⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 19 p. elok. 1,173 §. — ¹⁶⁾ S:n 18 p. marrask. 1,622 §. — ¹⁷⁾ S:n 11 p. marrask. 1,576 §. — ¹⁸⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 546 §. — ¹⁹⁾ S:n 30 p. huhtik. 1,610 § ja rkmrin pöytäk. 29 p. heinäk. 1,095 §.

Kullantorpan lastenkodin siivoojattaren S. Kvistin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 300 markkaa¹⁾;

Oulunkylän lastenkodin hoitajattaren H. Virran sijaiselle marraskuun 26 p:n 1923 ja tammikuun 26 p:n 1924 väliseltä ajalta 550 markkaa kuukaudelta, jolloin vuoden 1923 osalle kuuluva määrä oli suoritettava mainitun vuoden säästyneistä määrärahoista ja 476: 65 markkaa vuoden 1924 määrärahoista sairauden aikaisia viransijaisia varten²⁾;

Oulunkylän lastenkodin hoitajattaren C. Heiden sijaiselle yhden kuukauden ajalta 550 markkaa³⁾;

Töölön suomalaisen kansakoulun vahtimestarin ja lämmittäjän J. Lehtosen sijaiselle 648 markkaa 81 tunnilta, laskettuna 8 markan mukaan tunnilta⁴⁾; suomenkielisten kansakoulujen siivoojattaren S. Laukkasen sijaiselle 8 viikolta 1,000 markkaa⁵⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin I. Hellströmin sijaiselle tammikuun 2 ja 14 p:n väliseltä ajalta 440 markkaa ja edelleen 6 viikolta 1,440 markkaa⁶⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin J. Gripenbergin sijaiselle yhden kuukauden ajalta 1,064 markkaa⁷⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin E. Liljeströmin sijaiselle tammikuun 3 ja 9 p:n väliseltä ajalta 144 markkaa⁷⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin G. Ahngerin sijaiselle tammikuun 19 p:n ja helmikuun 3 p:n väliseltä ajalta 568 markkaa⁷⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin A. Hertzin sijaiselle tammikuun 9 p:n ja helmikuun 11 p:n väliseltä ajalta 1,152 markkaa⁸⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin I. Weckmanin sijaiselle helmikuun 22 ja 29 p:n väliseltä ajalta 296 markkaa⁹⁾;

kaupunginkirjaston amanuenssin O. Inkolan sijaiselle 6 viikon ajalta 984 markkaa¹⁰⁾;

kaupunginkirjaston haaraosaston johtajan J. Weckmanin sijaiselle 14 päivän ajalta 336 markkaa¹⁰⁾;

kaupunginkirjaston vahtimestarin A. Hemmin sijaiselle tammikuun 2 ja 5 p:n väliseltä ajalta 126 markkaa⁷⁾;

rakennuskonttorin talorakennusosaston puhtaaksikirjoittajattaren I. Lambergin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 3,000 markkaa¹¹⁾;

rakennuskonttorin työpajan päällikön J. E. Anderssonin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 7,000 markkaa¹²⁾;

kaupungintalon (ent. seurahuoneen) ovenvartijan K. E. Blomqvistin sijaiselle 2 kuukauden ajalta 1,200 markkaa kuukaudelta¹³⁾; sekä

virutushuoneen järjestysmiehen H. R. Steniuksen sijaiselle tammikuun 1 ja helmikuun 29 p:n väliseltä ajalta 875 markkaa kuukaudelta¹⁴⁾.

Sittenkuin puhtaanapitolaitoksen johtajalle J. Sjöholmille oli myönnetty virkavapautta sairauden takia toukokuun 20 p:stä heinäkuun 1 p:än ja tarkastaja E. Rosenbröijer oli määrätty oman virkansa ohella hoitamaan johtajan virkaa, osoitettiin¹⁵⁾ hänelle maksettavaksi molempiin virkoihin liittyvien palkkain eroa vastaava määrä, 1,315: 96 markkaa.

1) Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 545 §. — 2) S:n 6 p. helmik. 544 §. — 3) S:n 6 p. helmik. 547 §. — 4) S:n 27 p. helmik. 860 §. — 5) Rkmrin pöytäk. 2 p. toukok. 730 §. — 6) Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 543 § ja 29 p. lokak. 3,606 §. — 7) S:n 6 p. helmik. 543 §. — 8) S:n 20 p. helmik. 780 §. — 9) S:n 12 p. maalisk. 1,021 §. — 10) S:n 29 p. lokak. 3,606 §. — 11) S:n 17 p. kesäk. 2,157 §. — 12) Rkmrin pöytäk. 17 p. lokak. 1,471 §. — 13) Rkmrin jstn pöytäk. 23 p. tammik. 348 §. — 14) S:n 9 p. tammik. 64 § ja 13 p. helmik. 676 §. — 15) Rkmrin pöytäk. 22 p. heinäk. 1,086 §.

Myönnettyjä eläkeitä. Voimassa olevien eläkeohjesääntöjen määräysten mukaisesti rahatoimikamari myönsi seuraaville viranpitäjille ja työntekijöille elinkautista eläkettä alla mainitut määrät kuukaudessa IV palkka-asteikon mukaan:

- parmaaja G. M. Idströmille 450 markkaa toukokuun 1 p:stä lukien ¹⁾;
 vesijohtotyöntekijä J. Nummelle 818 markkaa huhtikuun 1 p:stä lukien ²⁾;
 putkityöntekijä G. W. Kolehmaiselle 765 markkaa toukokuun 1 p:stä lukien ³⁾;
 rakennuskonttorin työläiselle K. G. Ävallille 382 markkaa huhtikuun 1 p:stä lukien ⁴⁾;
 kaupunginpuutarhuri S. Olssonille 2,158 markkaa lokakuun 1 p:stä lukien ⁵⁾;
 rakennuskonttorin työläiselle K. T. Nylundille 798 markkaa kesäkuun 1 p:stä lukien ⁶⁾;
 kulkutautisairaalan alihoitajattarelle M. Kalliolle 577 markkaa heinäkuun 1 p:stä lukien ⁷⁾;
 rakennuskonttorin sukeltajalle G. A. Ekholmille 1,432 markkaa elokuun 1 p:stä lukien ⁸⁾;
 rakennuskonttorin kaupunginistutusten osaston työläiselle K. A. Antmanille 592 markkaa maaliskuun 1 p:stä lukien ⁹⁾;
 rahatoimikamarin kanslistille A. Snellmanille 978 markkaa syyskuun 1 p:stä lukien ¹⁰⁾;
 palokorpraali O. Hytöselle 1,323 markkaa heinäkuun 1 p:stä lukien ¹¹⁾;
 vesijohtolaitoksen putkityöläiselle S. Kaukoselle 568 markkaa toukokuun 1 p:stä lukien ¹²⁾;
 parmaaja T. Ottossonille 486 markkaa syyskuun 1 p:stä lukien ¹³⁾;
 rakennuskonttorin työläiselle K. F. Wickströmille 574 markkaa tammi-
 kuun 1 p:stä lukien ¹⁴⁾;
 suomenkielisten kansakoulujen opettajattarelle A. Koljoselle 1,355 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, syyskuun 1 p:stä lukien ¹⁵⁾;
 suomenkielisten kansakoulujen opettajattarelle M. A. Leimulle 1,203 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, syyskuun 1 p:stä lukien ¹⁶⁾;
 suomenkielisten kansakoulujen opettajattarelle E. S. Ahlgrenille 1,203 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, syyskuun 1 p:stä lukien ¹⁷⁾;
 suomenkielisten kansakoulujen opettajattarelle E. S. Öhbergille 1,203 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, syyskuun 1 p:stä lukien ¹⁸⁾;
 ruotsinkielisten kansakoulujen opettajattarelle I. Manniselle 1,427 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, marraskuun 1 p:stä lukien ¹⁹⁾;

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 8 p. huhtik. 602 § ja rkmrin jstn pöytäk. 3 p. kesäk. 1,913 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 8 p. huhtik. 603 §. — ³⁾ S:n 8 p. huhtik. 604 §. — ⁴⁾ S:n 20 p. toukok. 807 §. — ⁵⁾ S:n 3 p. kesäk. 895 §. — ⁶⁾ S:n 3 p. kesäk. 896 §. — ⁷⁾ S:n 10 p. kesäk. 912 §. — ⁸⁾ S:n 17 p. kesäk. 935 §. — ⁹⁾ S:n 27 p. toukok. 839 § ja rkmrin jstn pöytäk. 15 p. heinäk. 2,297; ks. myös tätä kert. siv. 110. — ¹⁰⁾ Rkmrin pöytäk. 27 p. toukok. 850 §. — ¹¹⁾ S:n 12 p. elok. 1,150 §. — ¹²⁾ S:n 9 p. syysk. 1,219 §. — ¹³⁾ S:n 9 p. syysk. 1,220 §. — ¹⁴⁾ S:n 23 p. syysk. 1,291 §. — ¹⁵⁾ S:n 30 p. syysk. 1,339 §. — ¹⁶⁾ S:n 30 p. syysk. 1,340 §. — ¹⁷⁾ S:n 30 p. syysk. 1,341 §. — ¹⁸⁾ S:n 30 p. syysk. 1,342 §. — ¹⁹⁾ S:n 3 p. lokak. 1,372 § ja rkmrin jstn pöytäk. 15 p. lokak. 3,316 §.

rakennuskonttorin varasto-osaston varastomiehelle M. Silanderille 770 markkaa marraskuun 1 p:stä lukien ¹⁾;

ruotsinkielisten kansakoulujen opettajattarelle J. Fredenbergille 1,203 markkaa, siitä vähennettynä 4,800 markan vuotuinen valtioneläke, lokakuun 1 p:stä lukien ²⁾; sekä

ruotsinkielisten kansakoulujen opettajattarelle M. Nordensvanille 856 markkaa, siitä vähennettynä 4,320 markan vuotuinen valtioneläke, marraskuun 1 p:stä lukien ³⁾.

Ent. kaupunginpalvelijan J. Hytösen eläke vahvistettiin ⁴⁾ 604 markaksi kuukaudessa ja työmies T. Jokisen eläke 376 markaksi kuukaudessa IV asteikon mukaan.

Virkavuosien lukeminen. Ulosottoapulainen A. F. Palm oli anonut oikeutta saada eläkkeen saamiseksi lukea hyväkseen aikaisemman toimintansa poliisi-konstaapelina kaupungin poliisilaitoksessa, mutta koska kaupunki ainoastaan suorittaa määrätyn osan poliisilaitoksen kustannuksista ja Palmin siis mainittuna aikana oli katsottava olleen valtion toimesta, päätti ⁵⁾ rahatoimikamari evätä anomuksen.

Virheellisen maksunsuorituksen korvausvelvollisuus. Esiteltäessä kaupunginvaltuuston päätöstä sen määrän antamisesta, joka erehdyksestä oli maksettu eläkkeellä olevalle sairaanhoitajattarelle I. Dahlströmille yli hänelle tulevan eläkkeen ⁶⁾, totesi rahatoimikamari, koska valtuusto oli edellyttänyt kamarin ryhtyvän sen ohjesäännössä säädettyihin kurinpidollisiin toimenpiteisiin sitä virkamiestä vastaan, joka oli syyppää virheelliseen suoritukseen, että kaupungille aiheutuneen vahingon oli aiheuttanut niiden rahatoimikonttorin virkailijain huolimattomuus, jotka olivat laskeneet eläkemäärän suuruuden, ja katsoi, että ainoa ajateltavissa oleva rankaisutoimenpide oli asianomaisen velvoittaminen korvaamaan kaupungin kärsimä vahinko, mutta kun sitä ei edellytetty kaupunginvaltuuston puheena olevassa päätöksessä, päätti ⁷⁾ rahatoimikamari ainoastaan antaa kaupunginjohtajan tehtäväksi huomauttaa asianomaiselle suullisesti, että mainittu virhelasku oli aiheutunut kaupungille vahinkoa.

Vahingonkorvaus tapaturmasta. Vakuutusneuvosto määräsi ⁸⁾ hallirenki K. V. Salosen työkyvyttömyysasteen tammikuun 1 p:stä alkaen 25 %:ksi, minkä johdosta hänen mainitusta ajankohdasta lukien tuli saada tapaturmahahingonkorvausta 789: 82 markkaa vuodessa.

Keskinäinen vakuutusyhtiö Sampo ilmoitti, että yövärtija J. Sirén, joka syyskuun 19 p:nä oli hukkunut Saukon saaren luona, lääkärintodistuksen mukaan ennen kuolemaansa oli nauttinut väkijuomia, minkä johdosta laitos ei ollut halukas suorittamaan vainajan omaisten mahdollisesti vaatimaa vahingonkorvausta. Rahatoimikamari päätti ⁹⁾ ilmoittaa laitokselle olevansa sitä mieltä, että vahingonkorvaus oli suoritettava, koska ei oltu todistettu, että väkijuomain nauttiminen olisi aiheuttanut kuoleman.

Sittenkuin Kallion suomenkielisen kansakoulun katolta pudonnut jääkappale oli loukannut oppilas Y. Metsämaata, niin että hänen olkavartensa oli murtunut, päätti ¹⁰⁾ rahatoimikamari, että hänen sairaalamaksunsa aikanaan jätettävän laskun mukaan suoritettaisiin kamarin käyttövaroista.

¹⁾ Rkmin pöytäk. 21 p. lokak. 1,485 §. — ²⁾ S:n 14 p. lokak. 1,447 § ja rkmin jstn pöytäk. 22 p. lokak. 3,386 §. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. marrask. 1,564 § ja rkmin jstn pöytäk. 19 p. marrask. 3,775 §. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 22 p. huhtik. 679 §; ks. tätä kert. siv. 111. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 12 p. elok. 1,154 §. — ⁶⁾ Ks. tätä kert. siv. 111. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 4 p. huhtik. 586 §. — ⁸⁾ Rkmin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 536 §; ks. 1922 vuod. kert. siv. 263. — ⁹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 3 p. jouluk. 4,137 §. — ¹⁰⁾ Rkmin pöytäk. 8 p. huhtik. 613 §.

Rahatoimikamari päätti¹⁾ käyttövaroistaan osoittaa 1,200 markkaa sairasavuksi Bengtsårin kasvatuslaitoksen lämmittäjälle A. Sandinille, jota työnsuorituksessa oli kohdannut tapaturma.

Sairausavustukset. Naisten työtupain opettajattarelle E. Reinikaiselle rahatoimikamari päätti²⁾ käyttövaroistaan myöntää 2,400 markkaa sairaanhoitoavustukseksi, koska työhuoneiston vetoisuus oli aiheuttanut hänen sairautensa.

Kuolinpesän oikeus nostaa palkka tai eläke. Sittenkuin tilastokonttorin laskuapulainen A. Kaarna tammikuun 9 p:nä oli kuollut, oikeutettiin³⁾ hänen isänsä saamaan koko hänelle tuleva tammikuun palkka.

Satamakonstaapeli F. L. B. Söderströmin kuoltua maaliskuun 23 p:nä osoitettiin⁴⁾ koko hänelle tuleva maaliskuun palkka hautauskustannusten suorittamiseksi.

Solhem nimisen lastentarhan johtajattaren E. Eklundin kuoltua huhtikuun 14 p:nä oikeutettiin⁵⁾ hänen kuolinpesänsä huhtikuun loppuun nostamaan se osa hänen palkkaansa, joka ei mennyt sijaisen palkkaamiseen.

Leskirouva A. M. E. Ahlgren oikeutettiin⁶⁾ nostamaan syyskuun 18 p:nä kuolleelle mekanikko A. Rönnholmille Bergmanin aviopuolisoiden rahastosta syyskuulta tuleva eläke.

Myönnettyjä lahjapalkkioita. Korkeasaaren vartijan F. Fristedtin kuoltua myönnettiin⁷⁾ hänen leskelleen 1,000 markan lahjapalkkio, joka oli suoritettava rahatoimikamarin käyttövaroista.

Puhtaanapitotyöläisen T. M. Sobschakin kuoltua myönnettiin⁸⁾ hänen leskelleen 1,215 markan suuruinen hautausavustus.

Muistolahja. Rahatoimikamari osoitti⁹⁾ käyttövaroistaan 400 markkaa muistolahjan ostamiseksi eronneelle kaupunginpuutarhurille S. Olssonille.

Kunnollisen palvelusväen palkitseminen. Kunnollisen palvelusväen palkitsemisrahaston käytettävänä olevista korkovaroista rahatoimikamari jakoi¹⁰⁾ seuraaville henkilöille itsekullekin 100 markkaa: E. K. Blomfeltille, I. W. Laurilalle, A. M. Linnakankaalle, E. Rahmille, A. Stadelle, L. G. Sulénille ja M. A. Wahlströmille sekä seuraaville henkilöille kullekin 50 markkaa: S. Hiltuselle, A. E. Holmströmille, L. Kettuselle, A. S. Piiraiselle ja A. R. Uuraiselle.

Valvontapalkkio. Kaupungin yleisten töiden hallitus anoi, että kun Eläintarhan septik-tankkia korjattiin valtionrautateiden toimesta ja kaupungin oli valvottava tätä työtä, asianomaiset insinöörit saisivat velkoa rautatiehallitukselta yhteensä 100 markkaa päivältä eli saman palkkion, minkä rautatiet olivat vaatineet kaupungin töiden valvonnasta rakennettaessa vesijohtokulverttia Eläintarhaan rautatien alitse. Rahatoimikamari päätti¹¹⁾ kehoittaa hallitusta velkomaan puheena olevan palkkion, joka maksettaisiin kaupunginkassaan.

Matka-apurahoja. Menosääntöön opintomatkastipendien jakamiseksi kaupungin viranpitäjille merkitystä määrärahasta rahatoimikamari päätti¹²⁾ myöntää seuraavat määrät alla mainituille henkilöille:

kanslianjohtaja J. W. Andersinille 8,000 markkaa;

rahatoimenjohtaja J. Helolle 7,000 markkaa;

satamalaitoksen johtajalle O. E. Jaatiselle 7,000 markkaa;

1) Rkmin pöytäk. 5 p. jouluk. 1,702 §. — 2) S:n 6 p. toukok. 745 §. — 3) S:n 11 p. tammik. 61 §. — 4) S:n 8 p. huhtik. 609 §. — 5) S:n 2 p. toukok. 735 §. — 6) Rkmin jstn pöytäk. 24 p. syysk. 3,009 §. — 7) S:n 20 p. maalisk. 1,096 §. — 8) Rkmin pöytäk. 19 p. elok. 1,172 §. — 9) Rkmin jstn pöytäk. 19 p. elok. 2,576 §. — 10) Rkmin pöytäk. 11 p. marrask. 1,587 §. — 11) S:n 28 p. marrask. 1,665 §. — 12) S:n 8 p. huhtik. 601 §, 13 p. toukok. 771 § ja 27 p. toukok. 835 §.

työnvälitystoimiston osastonjohtajalle A. Bruunille 5,000 markkaa; ens. kaupunginlääkärille F. Hisingerille 5,000 markkaa; asuntotarkastaja K. Wasastjernalle 4,000 markkaa; Kivelän sairaalan apulaislääkärille R. Lagukselle 5,000 markkaa; lastensuojelulautakunnan puheenjohtajalle professori M. Ruuthille 2,500 markkaa;

kahdelle lastensuojelulautakunnan valitsemalle henkilölle osanottoa varten Kristianian lastensuojelukongressiin 6,000 markkaa;

lastensuojelulautakunnan lääkärielle R. Granholmille 6,000 markkaa; kansakoulunopettaja A. Janssonille 6,000 markkaa; kansakoulujen apulaistarkastajalle A. Jotunille 8,000 markkaa; valmistavan poikain ammattikoulun työnjohtajalle E. W. Wirtaselle 5,000 markkaa;

ammattikoulujen miestarkastajalle A. Breitholtzille 2,500 markkaa; ammattikoulujen naistarkastajalle I. Schreckille 2,500 markkaa; kahdelle ammattiopetuslaitosten johtokunnan valitsemalle henkilölle osanottoa varten Tukholman ammattikoulukongressiin 3,000 markkaa;

kahdelle taideteollisuuskeskuskoulun johtokunnan valitsemalle henkilölle samaan tarkoitukseen 3,000 markkaa;

kaupunginarkkitehti G. Taucherille 7,000 markkaa; rakennuskonttorin insinöörille G. Nyströmille 8,000 markkaa; vesijohtolaitoksen ens. insinöörille J. L. W. Lilljalle 8,000 markkaa; kaasulaitoksen insinöörille G. Rosenbröijerille 8,000 markkaa; kaasumestari W. Forsströmille 7,000 markkaa; sähkölaitoksen insinöörille R. Lindbohmille 7,000 markkaa; sähkölaitoksen insinöörille V. R. Ihamuotilalle 8,000 markkaa; sekä sähkölaitoksen kattilamestarille W. Berghällille 7,000 markkaa.

Sitäpaitsi rahatoimikamari päätti käyttövaroistaan jakaa seuraavat matka-apurahat:

kansanpuistojen valvojalle R. Palmgrenille 1,000 markkaa¹⁾; työväenopiston oppilaskunnalle 1,000 markkaa Viipuriin tehtävää matkaa varten²⁾; sekä

neljälle kaupunginkirjaston johtokunnan valitsemalle kirjastovirkailijalle kullekin 300 markkaa osanottoa varten Jyväskylässä pidettävään kaupunkien kirjastovirkailijain kokoukseen³⁾.

C. F. Ekholmin stipendirahaston korkovaroja oli käytettävänä 7,000: 92 markkaa sekä lisäksi 1,600 markkaa, jotka vuonna 1922 oli myönnetty⁴⁾ kaasumestari V. B. Forsströmille, mutta joita tämä ei ollut nostanut. Rahatoimikamari päätti⁵⁾ jakaa varat 4:ksi 2,150 markan suuruiseksi stipendiksi, jotka julistettiin haettaviksi.

Ylioppilas E. Troupp oli Saksassa vallitsevaan kalliiseen aikaan viitaten anonut, ettei häntä veloitettaisi maksamaan takaisin osaa hänelle Gustaf Pauligin rahastosta myönnetystä matka-apurahasta, vaikkakin hän oli oleskellut ulkomailla säädettyä lyhyemmän ajan. Rahatoimikamari päätti⁶⁾ myöntyä anomukseen.

Raitioleiden ja rautateiden vuosikortit. Hermannin alueen aluelääkäri G. Björkqvist sekä kulkutautisairaalan lääkärit H. von Willebrand, E. Nystén ja R. Forsius oikeutettiin⁷⁾ lunastamaan itselleen raitiotievuosikortit vuodeksi

¹⁾ Rkmin pöytäk. 26 p. helmik. 281 §. — ²⁾ S:n 27 p. toukok. 835 §. — ³⁾ S:n 3 p. kesäk. 904 §. — ⁴⁾ Ks. 1922 vuod. kert. siv. 103. — ⁵⁾ Rkmin pöytäk. 8 p. huhtik. 598 §; ks. myös tätä kert. siv. 111. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 17 p. kesäk. 942 §. — ⁷⁾ Rkmin jstn pöytäk. 3 p. jouluk. 4,141 ja 4,142 §§.

1925. Sitävastoin hylättiin¹⁾ maistraatin sihteerin I. Björlinin samaa tarkoittava anomus.

Rahatoimikamari päätti²⁾ hylätä suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan anomuksen raitiotievuosikorttien hankkimisesta kolmelle kouluhoitajattarelle, mutta johtokunta oikeutettiin kustantamaan heille tarpeellinen määrä kuponkipilettejä.

Rahatoimikamari päätti³⁾ osoittaa käyttövaroistaan 506:25 markkaa vuosikortin ostamiseksi Käpylän ja Bölen aluelääkärille Käpylän ja Fredriksperin asemain välisiä rautatiematkoja varten.

Oikeus loman saamiseen. Kaasulaitoksen lämmittäjä K. N. Hulkkonen, joka oli ollut toimeksaan 7 kuukautta, oli raastuvanoikeudessa vaatinut palkkaa neljältä päivältä sen loman korvaukseksi, johon hänellä 6 kuukauden työajan jälkeen lain mukaan oli oikeus. Kaupungin teknillisten laitosten hallitus, joka piti lain säännöksiä epäselvinä, oli tiedustellut, oliko vaadittu määrä maksettava. Rahatoimikamari päätti⁴⁾ ilmoittaa hallitukselle, että kamari piti lämmittäjä Hulkkosta, koska hän eittämättä oli ollut kaasulaitoksen palveluksessa enemmän kuin 6 kuukautta ja sen jälkeen eronnut toimestaan, työsopimuslain 14 §:n mukaan oikeutettuna saamaan 4 päivän loman täysin palkkaeduin, minkä johdosta Hulkkoselle olisi maksettava palkka sanotulta ajalta. Samalla kamari päätti ilmoittaa hallitukselle, että tapauksissa, joissa työsopimuslain tulkinta aiheutti epäilyksiä, asianomaisia laitoksia kehoitettiin neuvottelemaan kamarin asiamiehen kanssa, ennenkuin mahdollisesti esitetyt vaatimukset joutuivat tuomioistuimen tutkittaviksi.

Kaluston y. m. osto. Rahatoimikamari osoitti määrärahoista kaluston ostoa ja korjausta varten m. m. seuraavat määrät:

huonekalujen hankkimiseksi raastuvanoikeuden kolmannelle osastolle 2,000 markkaa⁵⁾;

maton ostamiseksi kaupunginvoudin konttoriin 910 markkaa⁶⁾;

erinäisen kaluston hankkimiseksi toiselle kaupunginvoudille 3,215 markkaa⁷⁾;

erinäisten huonekalujen hankkimiseksi rikostuomioiden toimeenpanijan konttoriin 6,061:30 markkaa⁸⁾;

erinäisten huonekalujen hankkimiseksi avustavan rikostuomioiden toimeenpanijan kansliaan 3,128 markkaa⁹⁾;

asiakirjakaapin ostamiseksi rahatoimikamarin kansliaan 2,000 markkaa¹⁰⁾;

1,810 markkaa kirjoituspöydän ja 815 markkaa korttikaapin ostamiseksi rahatoimikamarin kansliaan¹¹⁾;

rahatoimikamarin kanslian käytettävänä olevan kaapin maalaamiseen 125 markkaa¹²⁾;

kirjoituskoneen ostamiseksi rahatoimikonttoriin tarkoitukseen tarvittavan määrän¹³⁾;

kassakaapin hankkimiseksi rahatoimikonttoriin 36,500 markkaa¹⁴⁾;

lokerokaapin ostamiseksi rahatoimikonttoriin 4,100 markkaa¹⁵⁾;

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 9 p. tammik. 88 §. — ²⁾ S:n 27 p. helmik. 865 §. — ³⁾ S:n 30 p. tammik. 475 §. — ⁴⁾ Rkmrin pöytäk. 9 p. toukok. 753 §. — ⁵⁾ S:n 14 p. marrask. 1,611 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 2 p. huhtik. 1,289 §. — ⁷⁾ S:n 10 p. kesäk. 2,092 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 8 p. tammik. 34 §. — ⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 17 p. syysk. 2,934 §. — ¹⁰⁾ S:n 17 p. kesäk. 2,122 §. — ¹¹⁾ S:n 29 p. lokak. 3,615 §. — ¹²⁾ S:n 3 p. jouluk. 4,109 §. — ¹³⁾ Rkmrin pöytäk. 18 p. tammik. 82 §. — ¹⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7 p. toukok. 1,656 §. — ¹⁵⁾ S:n 15 p. heinäk. 2,386 §.

shekkikirjoituskoneen ostamiseksi rahatoimikonttorille 4,500 markkaa ja korttिलाatikkojen ostamiseksi 360 markkaa ¹⁾;
 laskukoneen ostamiseksi rahatoimikonttorille 10,000 markkaa ²⁾;
 erinäisiä rahatoimikonttorissa suoritettavia huonekalukorjaustöitä varten 800 markkaa ²⁾;
 kirjoituspöydän hankkimiseksi rahatoimikonttoriin 950 markkaa ³⁾;
 300 markkaa seinäkellon ja 325 markkaa kirjoituskonepöydän hankkimiseksi tilastokonttoriin ⁴⁾;
 kolmen pöytälamppun ostamiseksi tilastokonttoriin 375 markkaa ⁵⁾;
 kahden kirjoituspöydän ostamiseksi verotusvalmistelukunnan kansliaan 1,700 markkaa ⁶⁾;
 ikkunaverhojen ostamiseksi sosialilautakunnan kansliaan 1,000 markkaa ⁷⁾;
 asiakirjakaapin hankkimiseksi ammattioppilaslautakunnalle 650 markkaa ⁸⁾;
 38 markkaa leimasimen ja 628:50 markkaa korttikaapin hankkimiseksi edellä mainitulle lautakunnalle ⁹⁾;
 huonekalujen hankkimiseksi raittiuslautakunnan uuteen huoneistoon 4,000 markkaa ¹⁰⁾;
 halkokonttorin hallussa olleen kirjoituskoneen ostamiseksi vuokratarkkailulautakunnalle 4,000 markkaa ¹¹⁾;
 kirjoituspöydän ynnä tuolin hankkimiseksi satamaliikennekonttoriin 1,950 markkaa ¹²⁾;
 kahden Burroughs-yhteenlaskukoneen ostamiseksi satamakannantakonttorille yhteensä 25,850 markkaa ¹³⁾;
 600 markkaa asuntokorttien rekisteripöydän sekä 175 markkaa salkun hankkimiseksi asuntotarkastuskonttoriin ¹⁴⁾;
 4,500 markkaa Kardex-kaapin ja 250 markkaa seinäkellon hankkimiseksi maitolaboratorioon ¹⁵⁾;
 kahden lokerokaapin ostamiseksi köyhäinhoitolautakunnalle 3,600 markkaa ¹⁶⁾;
 laskukoneen ostamiseksi köyhäinhoidon kassa- ja tilivirastolle 12,500 markkaa ¹⁷⁾;
 protektografi-koneen ostamiseksi köyhäinhoidon kassa- ja tilivirastolle 4,500 markkaa vuoden 1925 määrärahasta ¹⁸⁾;
 erinäisten konttorihuonekalujen hankkimiseksi rahatoimikonttoriin 10,500 markkaa ¹⁹⁾;
 kirjoituskoneen ostamiseksi rakennuskonttorin satamaosastolle 5,750 markkaa ²⁰⁾;
 kirjoituspöydän ja korttikaapin hankkimiseksi rakennuskonttoriin 2,460 markkaa ²¹⁾;
 12,500 markkaa laskukoneen ja 3,450 markkaa arkistokaapin hankkimiseksi rakennuskonttoriin ²²⁾;

1) Rkmrin jstn pöytäk. 15 p. lokak. 3,361 § ja 26 p. marrask. 4,007 §. — ²⁾ S:n 29 p. lokak. 3,602 §. — ³⁾ S:n 7 p. marrask. 3,719 §. — ⁴⁾ S:n 7 p. toukok. 1,646 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 14 p. marrask. 1,604 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 6 p. helmik. 542 §. — ⁷⁾ S:n 7 p. marrask. 3,718 §. — ⁸⁾ S:n 13 p. helmik. 681 §. — ⁹⁾ S:n 10 p. jouluk. 4,213 §. — ¹⁰⁾ S:n 17 p. syysk. 2,935 §. — ¹¹⁾ S:n 23 p. tammik. 350 §. — ¹²⁾ S:n 27 p. helmik. 858 §. — ¹³⁾ S:n 27 p. helmik. 857 § ja 15 p. heinäk. 2,385 §. — ¹⁴⁾ S:n 9 p. tammik. 29 ja 59 §§. — ¹⁵⁾ S:n 7 p. toukok. 1,650 § ja 8 p. lokak. 3,198 §. — ¹⁶⁾ S:n 14 p. toukok. 1,755 §. — ¹⁷⁾ Rkmrin pöytäk. 11 p. tammik. 53 §. — ¹⁸⁾ S:n 14 p. marrask. 1,612 §. — ¹⁹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 30 p. tammik. 473 §. — ²⁰⁾ S:n 3 p. syysk. 2,655 §. — ²¹⁾ Rkmrin pöytäk. 3 p. lokak. 1,383 §. — ²²⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 29 p. lokak. 3,603 §.

erinäisten huonekalujen hankkimiseksi rakennuskonttoriin 4,720 markkaa maksettavaksi vuoden 1925 määrärahasta ¹⁾; sekä

niiden kustannusten suorittamiseksi, jotka olivat aiheutuneet kortti-järjestelmän ja liikekirjanpidon käytäntöön ottamisesta puhtaanapitolaitok-
sessa 13,342 markkaa ²⁾.

Rahatoimikamarin käyttövaroista osoitettiin sitäpaitsi seuraavat määrät: palotikapuitten hankkimiseksi Toivolan turvakotiin 1,500 markkaa ³⁾; palokaluston hankkimiseksi kansakouluihin 12,000 markkaa ⁴⁾; palokaluston ja erinäisen talokaluston hankkimiseksi kaupungin taloihin 10,000 markkaa ⁵⁾;

neljän lipun teettämiseksi rakennuskonttorille 2,413: 20 markkaa ⁶⁾; numerolaattojen hankkimiseksi kaupungin vuokralle antamille varasto-
alueille 1,300: 50 markkaa ⁷⁾;

autonohjaajan päällystakin hankkimiseksi 1,323 markkaa ⁸⁾; sekä hevosen ostamiseksi Korkeasaareen 7,000 markkaa ⁹⁾.

Rahatoimikamari päätti ¹⁰⁾ ostaa kolme uutta kirjoituskonetta kamarin kansliaan ja luovuttaa kaksi käytettyä konetta tilastokonttorille ja kansanpuistojen valvojalle; kustannukset oli suoritettava yleisestä kalustomäärä-
rahasta;

Rahatoimikamari myönsi ¹¹⁾ 5,000 markan lisäyksen moottoriveneen ostamiseksi kansanpuistojen valvojalle myönnettyyn määrärahaan.

Sitténkuin vuoden menosääntöön oli merkitty 60,000 markan suuruinen määräraha kallionporaukseen käytettävän puristinlaitteen hankkimista varten, mutta myöhemmin oli huomattu mainitun laitteen tulevan maksamaan 100,000 markkaa, oikeutti ¹²⁾ rahatoimikamari rakennuskonttorin täten lisääntyneiden kustannusten peittämiseksi käyttämään erästä menosääntöön viertopinnan repijän hankkimista varten merkittyä 45,000 markan suuruista määrärahaa, jota viimeainittua konetta ei voitu ostaa, koska ei ollut sen käytön edellyt-
tämää traktoria.

Talousarviota käsiteltäessä rahatoimikamari otti menosääntöehdotukseen määrärahan auton ostamiseksi rahatoimikamarin käytettäväksi, jolloin kau-
punginjohtaja ilmoitti ¹³⁾, että auto oli jo ostettu, mutta että hän oli antanut myyjälle sitoumuksen vastata itse hinnasta, ellei kaupunginvaltuusto merkit-
sisi menosääntöön määrärahaa tätä ostoa varten. Edelleen oli vahtimestari J. Svensson kaupungin kustannuksella saanut suorittaa autonkuljettajan kurssin ja hänelle oli järjestetty asunto Lant. Viertotien taloon n:o 24, minne
myöskin auto oli sijoitettu.

Rahatoimikamarin kanslia oikeutettiin ¹⁴⁾ etukäteen käyttämään kau-
punginkassasta enintään 20,000 markkaa konttoritarpeiden varaston hankki-
mista varten.

Eräitä huonekaluja ja muuta kalustoa päätettiin ¹⁵⁾ lähettää kaupungin
varastosta Annankadun kansakouluun.

Rakennuskonttori oikeutettiin ¹⁶⁾ myymään erinäisiä tarpeettomia, hätä-

¹⁾ Rkmin jstn pöytäk. 26 p. marrask. 4,076 §. — ²⁾ S:n 17 p. syysk. 2,933 §. — ³⁾ S:n 1 p. heinäk. 2,281 §. — ⁴⁾ Rkmin pöytäk. 26 p. maalisk. 432 §. — ⁵⁾ S:n 4 p. huhtik. 590 §. — ⁶⁾ Rkmin jstn pöytäk. 19 p. marrask. 3,974 §. — ⁷⁾ S:n 9 p. tammik. 65 §. — ⁸⁾ S:n 10 p. jouluk. 4,205 §. — ⁹⁾ Rkmin pöytäk. 21 p. maalisk. 405 §. — ¹⁰⁾ Rkmin jstn pöytäk. 9 p. tammik. 60 § ja 9 p. huhtik. 1,366 §. — ¹¹⁾ Rkmin pöytäk. 16 p. syysk. 1,263 §. — ¹²⁾ S:n 18 p. tammik. 91 §. — ¹³⁾ S:n 3 p. jouluk. 1,699 §. — ¹⁴⁾ Rkmin jstn pöytäk. 9 p. tammik. 66 §. — ¹⁵⁾ S:n 10 p. kesäk. 2,091 § ja rkmin pöytäk. 7 p. elok. 1,123 §. — ¹⁶⁾ Rkmin pöytäk. 28 p. lokak. 1,526 §.

aputoimikunnalta, korttikeskukselta, Suvilahden kasarmista j. n. e. peräisin olevia tavaroita, mutta ei majoituslautakunnan hallussa ollutta kalustoa.

Keskuskeittola oikeutettiin¹⁾ myymään eräs määrä maidonkuljetusastioita, jotka elintarvetoimikunta toimintansa lopettaessaan oli sille luovuttanut.

Puhelinyhteydet. Rahatoimikamari teki²⁾ päätöksiä puhelimien hankkimisesta erälle kaupungin virastoille ja laitoksille sekä kaupungin omistamien aikaisempaan tarkoitukseensa tarpeettomiksi käyneiden koneiden ja osuustodistusten käytöstä.

30 uuden sivulinjan liittämiseksi rahatoimikamarin puhelinpöytä kamari myönsi³⁾ käyttövaroistaan 10,500 markkaa.

Vuoden 1923 käyttövaroista rahatoimikamari osoitti⁴⁾ 2,799:84 markkaa sen vajauksen peittämiseksi, joka oli syntynyt siten, että rahatoimikonttori oli tilittänyt Helsingin puhelinyhdistyksen asettaman 304 kruunun määräisen laskun 304 markan sisältöisenä.

Satamahallitus oli tehnyt esityksen puhelimen hankkimisesta kaupungin kustannuksella satamakapteenin ja satamakapteeninapulaisen yksityishuoneistoihin, mutta rahatoimikamari epäsi⁵⁾ esityksen.

Köyhäinholtolautakunta oikeutettiin⁶⁾ hankkimaan uusi puhelinkeskuspöytä kunnalliskotiin sekä panettamaan paikalleen uusia puhelinjohtoja, ja oli kaupunginvaltuustolta anottava määrärahaa tähän tarkoitukseen.

Vuoden menosäännön määräraha leikin ja urheilun edistämiseksi jaettiin⁷⁾ seuraavien järjestöjen kesken:

Helsingin nuorten miesten kristillinen yhdistys	2,000	mk
Suomen naisten liikuntakasvatusliiton H:gin paikallistoimikunta	2,000	»
Förbundet för fysisk fostran för Finlands kvinnor niminen yhdistys	2,000	»
Työväen urheiluliiton Helsingin piiri	1,000	»
Työväen urheiluliiton Helsingin piirin naisten voimistelu- ja urheilutoimikunta	1,000	»
Helsingin voimistelijat	750	»
Urheiluseura Kullervo	750	»
Käpylän urheilijat	500	»
	<hr/>	
	Yhteensä	10,000 mk

Edustusmäärärahoja. Purjehdusseuralle Nyländska jaktklubben myönnettiin⁸⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista 5,000 markkaa tilapäisten satamalaitteitten järjestämiseksi aiotun kansainvälisen kilpapurjehduksen ajaksi.

Laulukuoron Orphei drängar vastaanottoa varten osoitettiin⁹⁾ käyttövaroista 8,000 markkaa.

Suomalaisuuden liitolle¹⁰⁾ myönnettiin rahatoimikamarin käyttövaroista 2,000 markkaa unkarilaisen maantieteellis-luonnontieteellisen retkikunnan vastaanotosta aiheutuvien menojen peittämiseksi.

¹⁾ Rkmin pöytäk. 1 p. huhtik. 580 §. — ²⁾ Rkmin jstu pöytäk. 23 p. tammik. 351 §, 6 p. helmik. 541 §, 27 p. helmik. 890 §, 30 p. huhtik. 1,613 §, 7 p. toukok. 1,652 §, 21 p. toukok. 1,871 ja 1,877 §§, 10 p. kesäk. 2,080 §, 17 p. kesäk. 2,158 §, 3 p. syysk. 2,625 ja 2,656 §§, 8 p. lokak. 3,142 §, 22 p. lokak. 3,437 § ja 19 p. marrask. 3,794 §. — ³⁾ Rkmin pöytäk. 28 p. maalisk. 447 §. — ⁴⁾ Rkmin jstu pöytäk. 6 p. helmik. 539 §. — ⁵⁾ S:n 8 p. lokak. 3,262 §. — ⁶⁾ Rkmin pöytäk. 18 p. marrask. 1,618 §; ks. myös tätä kert. siv. 94. — ⁷⁾ Rkmin pöytäk. 1 p. huhtik. 577 §. — ⁸⁾ S:n 8 p. huhtik. 620 §. — ⁹⁾ S:n 10 p. kesäk. 924 §. — ¹⁰⁾ S:n 1 p. heinäk. 1,013 §.

Kaupunkiin vierailulle saapuvien ruotsalaisten sotalaivain miehistölle järjestettävää yksinkertaista ulkoilmajuhlaa varten rahatoimikamari osoitti¹⁾ käyttövaroistaan 5,000 markkaa.

Niihin menoihin, joita kaupungille saattoi aiheutua olympialaisista kisoista palaavien urheilijain juhlallisesta vastaanotosta, rahatoimikamari osoitti²⁾ käyttövaroistaan 5,000 markkaa.

Poliklinikkain määrärahat. Koska kunnan hammaspoliklinikkaa ei oltu voitu avata, osoitti³⁾ rahatoimikamari sitä varten menosääntöön merkitystä määrärahasta terveydenhoitolautakunnalle 5,000 markkaa kuukaudessa helmi—toukokuun aikana korvauksen suorittamiseksi hammaslääkäri A. Aspelundille laskun mukaan hänen yksityisen hammasklinikkansa ylläpidosta. Sittenmin rahatoimikamari oikeutettiin⁴⁾ syksylläkin käyttämään puheena olevaa määrärahaa korvauksen suorittamiseksi hammaslääkäri Aspelundille kansakoululasten hammashoidosta.

Rahatoimikamari osoitti⁵⁾ Kallion silmäpoliklinikkaa varten menosääntöön merkitystä määrärahasta 12,000 markkaa koneiden y. m. hankkimiseksi siihen silmätautien poliklinikkaan, jonka lääketieteellisensiaatti M. Vannas aikoi perustaa.

Sekalaisia määrärahoja. Ammattioppilaslautakunnalle osoitettiin⁶⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista tilityksen ehdoin enintään 10,000 markkaa, ei kuitenkaan kaluston ostoon käytettäväksi.

Avustukseksi Aero osakeyhtiölle tulli- ja odotuspaviljongin teettämistä varten Katajanokalle rahatoimikamari osoitti⁷⁾ käyttövaroistaan 10,000 markkaa.

Autonkuljettajakurssin kustantamiseksi rahatoimikamarin kanslian vahvistestarinapulaishelle J. Svenssonille kamari osoitti⁸⁾ käyttövaroistaan 1,500 markkaa.

Toisen kaupunginvoudin konttorin ulosottoapulaisten Suomenlinnaa tehtävien matkain kustantamiseksi rahatoimikamari osoitti⁹⁾ käyttövaroistaan 600 markkaa.

Julkisivupiirustusten tarkastustoimikunnalle osoitettiin¹⁰⁾ rahatoimikamarin käyttövaroista 7,500 markkaa sihteerin palkkaamiseksi ja tarverahoiksi.

Rahatoimikamarin komitealle, joka oli asetettu pohtimaan kysymystä kaupungin eri osain välisen liikenteen järjestämisestä, osoitettiin¹¹⁾ sen menojen peittämiseksi kamarin käyttövaroista 6,000 markkaa.

Auto- ja vuokra-ajuritaksaa laatimaan asetetun komitean menojen peittämiseksi rahatoimikamari osoitti¹²⁾ käyttövaroistaan 3,971 markkaa.

Osakeyhtiö Savukkeelle rahatoimikamari osoitti¹³⁾ käyttövaroistaan 500 markkaa korvaukseksi Munkkisaarella olevan makasiinin sisustamisesta.

Sosiaalilautakunnan käytettäväksi annettiin¹⁴⁾ 1,000 markkaa kahden ilmoitustaulun asettamiseksi Käpylään; määrä oli suoritettava kamarin käyttövaroista.

Rahatoimikamari osoitti¹⁵⁾ käyttövaroistaan 1,000 markkaa muuttovälineiden hankkimiseksi työvälistöimistölle.

1) Rkmrin pöytäk. 1 p. heinäk. 1,014 §. — 2) S:n 15 p. heinäk. 1,025 §. — 3) S:n 19 p. helmik. 236 §. — 4) S:n 7 p. lokak. 1,412 §. — 5) S:n 7 p. lokak. 1,408 §; vrt. tätä kert. siv. 104. — 6) Rkmrin pöytäk. 29 p. tammik. 149 §. — 7) S:n 20 p. toukok. 826 § ja 30 p. toukok. 881 §. — 8) Rkmrin jstn pöytäk. 7 p. toukok. 1,678 §. — 9) S:n 2 p. huhtik. 1,298 §. — 10) Rkmrin pöytäk. 22 p. helmik. 258 § ja rkmrin jstn pöytäk. 15 p. lokak. 3,368 §. — 11) Rkmrin pöytäk. 22 p. huhtik. 686 §. — 12) Rkmrin jstn pöytäk. 9 p. tammik. 77 §. — 13) S:n 18 p. jouluk. 4,241 §. — 14) S:n 24 p. syysk. 3,104 §. — 15) S:n 23 p. huhtik. 1,541 §.

Runebergin ja Lönnrotin patsaiden koristamiseen rahatoimikamari myönsi¹⁾ käyttövaroistaan yhteensä 8,947: 90 markkaa.

Rahatoimikamari päätti²⁾ että kulkutautisairaalan sekalaisten menojen määrärahaa maksettaisiin 4,300 markkaa maanviljelijä Hj. Härmeelle korvaukseksi desinfioimislaitokselta kadonneista turkeista, minkä ohessa kaupungin sairaalaylihallitusta kehoitettiin ryhtymään toimenpiteisiin tämänkaltaisten tapausten ehkäisemiseksi.

Maantutkimustöitä varten kirkkokuntiin kuulumattomille henkilöille aiottua hautausmaata suunniteltaessa rahatoimikamari osoitti³⁾ käyttövaroistaan 3,000 markkaa.

Rahatoimikamari osoitti⁴⁾ käyttövaroistaan 1,700 markkaa työväenopiston suomenkielisen osaston kymmenvuotisjuhlan sekä muiden syksyn kuluessa pidettävien koulujuhlain kustantamiseksi.

Nikolainkadun kansakoulutalon talonmiehen asunnon korjauksiin ja desinfioimiseen rahatoimikamari osoitti⁵⁾ käyttövaroistaan 3,800 markkaa.

Lääninmaanmittauskonttorissa laaditun Santahaminan kartan lunastamiseksi osoitettiin⁶⁾ rakennuskonttorille 216: 90 markkaa rahatoimikamarin käyttövaroista.

Erinäisistä maanmittaustoimituksista rahatoimikamari osoitti⁷⁾ maksettavaksi käytettävänään olevan kaupungin kiinteistöjen sekalaisten menojen määrärahan varoista yhteensä 9,318: 51 markkaa.

Laskuvirherahja. Rahatoimikamari osoitti⁸⁾ käyttövaroistaan 1,000 markkaa avustukseksi rahatoimikonttorin II kassassa maaliskuun 21 p:nä havaitun 3,000 markan suuruisen vajauksen peittämiseksi. Samaten kamari osoitti⁹⁾ samanlaiseen tarkoitukseen käyttövaroistaan 750 markkaa eli puolet rahatoimikonttorin I kassassa syyskuun 24 p:nä ja lokakuun 1 p:nä syntyneestä vajauksesta.

Normaalikellojen kustannukset. Aktiebolaget Normaltid niminen yhtiö oli korottanut raastuvanoikeuden I osastoon, rahatoimikamarin ja kaupunginkirjaston huoneistoihin, Nikolainkirkkoon, katoliseen kirkkoon, Kasarmin-, Hietalahden- ja Hakaniementorille sekä Eerikinkadun 22:ssa, Pohj. Esplanadikadun 19:ssä ja Fredrikinkadun 21:ssä olevien talojen sekä Sörnäsän apteekin seiiniin asetettujen normaalikellojen hoitomaksuja tammikuun 1 p:stä 1925 lukien. Rahatoimikamari päätti¹⁰⁾ hyväksyä korotuksen.

Koirain ja kissain lopettaminen. Rahatoimikamari päätti¹¹⁾ pitentää Helsingin eläinklinikan kanssa koirain ja kissain lopettamisesta tehdyn sopimuksen 1 vuoden ajaksi, lukien tammikuun 1 p:stä.

Vakuutukset. Rahatoimikamarin kanslia sai toimekseen¹²⁾ palovakuuttaa musiikkilautakunnan nuottikirjaston 1,000,000 markasta.

Rahatoimikamari osoitti¹³⁾ maksettavaksi kaupungin metsäin palovakuutusmaksuja leimaveroineen y. m. yhteensä 4,537: 68 markkaa.

Lahjoitus. Amerikkalaisen aputoimikunnan vuonna 1919 kaupungille lahjoittamat 5,169: 51 markkaa rahatoimikamari päätti¹⁴⁾ siirtää Lasten kesäsiirtolain rahastoon.

¹⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7 p. toukok. 1,649 §. — ²⁾ Rkmrin pöytäk. 9 p. jouluk. 1,724 §. — ³⁾ S:n 4 p. marrask. 1,557 §. — ⁴⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 7 p. marrask. 3,720 §. — ⁵⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. heinäk. 1,060 §. — ⁶⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 20 p. helmik. 782 §. — ⁷⁾ S:n 13 p. helmik. 582 §, 16 p. huhtik. 1,401 § ja 30 p. huhtik. 1,544 §. — ⁸⁾ Rkmrin pöytäk. 15 p. heinäk. 1,035 §. — ⁹⁾ S:n 14 p. lokak. 1,451 §. — ¹⁰⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 10 p. syysk. 2,859 §. — ¹¹⁾ S:n 6 p. helmik. 540 §. — ¹²⁾ S:n 16 p. huhtik. 1,456 §. — ¹³⁾ S:n 30 p. tammik. 468 §. — ¹⁴⁾ S:n 20 p. helmik. 781 §.

Menoja testamentin valvonnasta y. m. Arthur Söderholmin asianajotoimistolle osoitettiin¹⁾ maksettavaksi 6,835: 88 markkaa kaupungin etujen valvonnasta neiti A. Uhlénin testamenttiin nähden, ja oli tästä määrästä 4,000 markkaa maksettava rahatoimikamarin asiamiesosaston tarverahojen tililtä ja loput kamarin vuoden 1923 käyttövaroista.

Obligatioiden poistaminen kirjoista. Rahatoimikamari anoi, että eräät A. F. Laurellin rahastolle, F. J. von Beckerin rahastolle ja M. J. Herzensteinin rahastolle kuuluvat venäläiset ja saksalaiset obligatiot saisi poistaa²⁾ kirjoista, mutta rahatoimikamari päätti²⁾, että ne oli pidettävä kirjoissa 1 markan arvoisina.

C. Muut asiat.

Rahatoimikamarin kokoukset y. m. Rahatoimikamari päätti³⁾:

1) että kamarin varsinaiset kokoukset pidettäisiin joka tiistai klo 7 ip. tai pyhän sattuessa lähinnä seuraavana arkipäivänä samaan aikaan sekä ylimääräiset kokoukset tarpeen vaatiessa perjantaisin, samoin klo 7 ip.;

2) että kamarin jaoston kokoukset pidettäisiin keskiviikkoisin klo 4 ip., mutta että asianomainen jaosto olisi oikeutettu muuttamaan määräpäivää ja aikaa;

3) että jaostoon kuuluisivat seuraavat henkilöt: tammi—huhtikuussa herrat Björkenheim ja Heinonen, touko—elokuussa herrat Grotenfelt ja Widenius sekä syys—joulukuussa herrat Holma ja Virta; herra Björkenheimin varamiehenä toimisi herra Grotenfelt ja päinvastoin, herra Wideniuksen varamiehenä herra Holma ja päinvastoin, sekä herra Heinosen varamiehenä herra Virta ja päinvastoin.

4) että kaupunginjohtajan ja sihteerien tuli olla yleisön tavattavissa klo 1—3 ip. sekä notaarin ja asiamiehen klo 10 ap.—3 ip.; sekä

5) että kamarin kuulutukset ja ilmoitukset julkaistaisiin ainoastaan sanomalehdissä Helsingin Sanomat, Hufvudstadsbladet, Suomen sosialidemokraatti ja Uusi Suomi.

Kesällä rahatoimikamarin jaoston tuli⁴⁾ kokoontua tiistaisin klo 6 ip.

Rahatoimikamari päätti⁵⁾, että kamarin kanslia ja konttori pidettäisiin suljettuina pääsiäislauantaina, että kaikki kamarin alaiset laitokset pidettäisiin suljettuina juhannusaattona ja että kaupungin virastot pidettäisiin suljettuina lauantaina joulukuun 27 p:nä.

Kaupunginkassan vuosineljännekstarkastuksessa tuli⁶⁾ kaupunginjohtajan olla saapuvilla rahatoimikamarin edustajana.

Vakuusasiakirjain tarkastus. Kaupungin vakuusasiakirjoja tarkasteltaessa rahatoimikamari eräissä tapauksissa päätti⁷⁾ ryhtyä kaupungin oikeuden valvomista tarkoitaviin toimenpiteisiin.

Ratkaisemattomia asioita. Esiteltäessä laadittua luetteloa rahatoimikamariin saapuneista, tammikuun 1 p:nä ratkaisematta olevista asioista rahatoimikamari päätti⁸⁾ poistaa diarista eräitä asioita, jotka jo oli ratkaistu tai joilla ei

¹⁾ Rkmrin pöytäk. 4 p. tammik. 13 §. — ²⁾ S:n 8 p. tammik. 18 §. — ³⁾ S:n 4 p. tammik. 2 §. — ⁴⁾ S:n 30 p. toukok. 878 §. — ⁵⁾ Rkmrin jstn pöytäk. 16 p. huhtik. 1,413 §, 17 p. kesäk. 2,120 § ja 18 p. jouluk. 4,425 §. — ⁶⁾ Rkmrin pöytäk. 4 p. tammik. 3 §. — ⁷⁾ S:n 12 p. toukok. 765 §, 23 p. toukok. 829 §, 22 p. jouluk. 1,767 § ja 23 p. jouluk. 1,782 §. — ⁸⁾ S:n 14 p. maalisk. 376 §.